

Πειραματικό Βήμα

10
ΧΡΟΝΙΑ
Πειραματικό
Γυμνάσιο

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΜΑΘΗΤΩΝ & ΜΑΘΗΤΡΙΩΝ
ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
«Γιάννης και Αριστείδης Δελής»
ΕΤΟΣ 8ο • ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β΄ • ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 3 • ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2004

Ο «ΕΙΡΗΝΟΠΟΙΟΣ»

Εν αναμονή της οριστικής λύσεως οφείλωμεν να επιβάλω-
μεν οπωσδήποτε ΠΡΟΣΩΡΙΝΑΣ διευθετήσεις, που θα επα-
ναφέρουν την ειρήνην εις την νήσον.

[Από τον λόγον του Μακμίλλαν εις το Δημαρχείον του Λονδίνου.]

ΜΑΚΜΙΛΛΑΝ: - Μη κάνεις έτσι, κοπέλα μου. Είναι ...προσωρινό!..

Εις επίσημον λόγον του εις το Λονδίνον ο κ. Μακμίλλαν, την δωδεκάτης Νοεμβρίου 1958, έκαμε και πάλιν λόγον δια «μερικές προσωρινάς διευθετήσεις», που θα έφερναν την ειρήνην εις την Κύπρον. Αι «διευθετήσεις» αυταί δεν θα εσήμαινον καμμίαν οδύνην δια την μαρτυρικήν νήσον, κατά τη αγγλικήν αποικιοκρατίαν. Θα της έφερναν μεγάλην ανακούφισην, καθώς φαίνεται και εις την παραπλεύρωσ γελιογραφίαν.

Πειραματικό Βήμα

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ
ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ

«Γιάννης και Αριστείδης Δελής»

ΕΤΟΣ 8ο - ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β΄
Αριθμός φύλλου 3

ΕΔΡΑ:

Δικελή 6 Μυτιλήνη

TAX. ΚΩΔ. 81100

Τηλέφωνο: 22510.43700

Fax: 22510.43700

E-mail: peirgym@aegean.gr

και

mail@gym-peir-mytil.les.sch.gr

ΕΚΔΟΣΗ

Μαθητικού Συμβουλίου
του Πειραματικού Γυμνασίου
Μυτιλήνης

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ - ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

Βασίλης Παν. Κοντάρης

Φυσιολογίας - Γεωλόγος

Διευθυντής του Πειραματικού

Γυμνασίου Μυτιλήνης

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΠΡΟΠΗ

Νικολάου Ελένη

Φυσικός

Στρατής Αναγνώστου

Φιλολογος

και πολυμελής μαθητική

δημοσιογραφική ομάδα

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ

ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΑΦΟΙ ΠΑΣΠΑΤΗ

Μυτιλήνη

Το Πειραματικό Βήμα
τυπώνεται σε 1000 αντίτυπα

Το έντυπο αυτό διανέμεται δωρεάν, επομένως
κάθε προσφορά ... καλοδεχούμενη!

Κύπρος το αδελφό νησί

Το νησί με τους αδελφούς μας που ποτέ δεν τους ξεχάσαμε, που ποτέ δε μας ξεχάσαν. Το νησί με τους αδελφούς που μας ενώνουν τόσα και τόσα σημαντικά, όπως καταγωγή, ιστορία, γλώσσα, Ορθοδοξία.

Μέσα στις όσες μέρες βρεθήκαμε μαζί με τα «δίδυμα» αδέρφια μας είτε στην Κύπρο, είτε στη Λέσβο. Νοιώσαμε όλοι ότι αυτή η ζεστασιά που υπήρχε στην καρδιά μας ήταν ικανή να γεμίσει τις καρδιές των παιδιών που συμμετείχαν σ' αυτό το «ταξίδι» της διδυμοποίησης των σχολείων, με μια γλυκιά αγάπη για ζωή, για δράση, για πρόοδο, για μάχη, για ό,τι σπουδαίο, μεγάλο και ηρωικό, τόσο όσο μόνο ένας Έλληνας μπορεί να νοιώσει και να βιώσει.

Το ταξίδι της διδυμοποίησης άνοιξε διάπλατα πύλες και έδειξε στα παιδιά μας, πόσο σπουδαία είναι τα δίδυμα αδέρφια μας, που κατοικούν και μεγαλουργούν σ' αυτήν την εσχατιά της Μεσογείου ανάμεσα σε τόσες συμπληγάδες χώρου και ιστορίας.

Ρίζωσε καλά μέσα στο μυαλό των παιδιών μας η πεποίθηση πως μπορεί ένας λαός να διατηρήσει τη δύναμη και την κουλτούρα του, όσες δυσκολίες και βάσανα κι αν περάσει, αρκεί να πιστεύει στα δίκια του και να παλεύει γι' αυτά ακόμη και ενάντια σε γίγαντες Γολιάθ, όπως ο μικρός Δαυίδ. Ναι, τώρα ξέρουμε όλοι ότι οι Κύπριοι αδελφοί μας βασανίστηκαν όσο λίγοι, εδώ και τόσες χιλιάδες χρόνια, από πολλούς κατακτητές που θέλησαν όλοι και συνεχώς να κάνουν να στερέψει αυτό το νησί, όχι μόνο από αγαθά υλικά, αλλά και θάρρος και κουράγιο και αντίσταση και περηφάνια. ΟΙ ΚΑΤΑΚΤΗΤΕΣ ΔΕΝ ΚΑΤΑΦΕΡΑΝ ΤΙΠΟΤΑ.

Η Ιστορία και ο Χρόνος απέδειξε ότι ο Ελληνισμός της Κύπρου είχε τόσο βαθιές και δυνατές ρίζες, ώστε σε πεί-

Από την τελετή διδυμοποίησης στη Λευκωσία

σμα όλων των δυνατών κατακτητών κατόρθωσε να μεγαλοουργήσει και αποτελεί σήμερα ισότιμο μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ένα σοβαρά υπολογίσιμο κράτος στον οικονομικό χάρτη του κόσμου, χωρίς να κάνει εκπτώσεις στην παράδοση, στον πολιτισμό και στην Ελληνικότητα του.

Και όλα αυτά.. το 2004, τριάντα χρόνια από τη μέρα που ο Απίλλας λάβωσε τόσο σκληρά το νησί και σκόρπισε τον όλεθρο απ' άκρη σ' άκρη. Τριάντα χρόνια που όχι μόνο δεν ξεχνιούνται, αλλά το βάλαμο των αδελφών δεν έκλεισε ακόμη τις πληγές ενός χαμένου πατέρα, αδελφού, παιδιού. Κλείνουν άραγε τέτοιες πληγές ποτέ; Τριάντα χρόνια τώρα περιμένοντας ένα σημάδι, ένα μαντάτο για το δικό μας αγνοούμενο που τα ίχνη του χάθηκαν τότε και που κανένας τάφος δεν μαρτυρά ότι πέθανε, δε δέχτηκε ένα δάκρυ από τ' αμέτρητα που έχυσε η μάνα, η αδελφή, δε φύτεψε ένα λουλούδι στο χώμα που ποτίστηκε με τον ιδρώτα και το αίμα τόσων ηρώων.

Το 2004 διδυμοποιήθηκε το Γυμνάσιο της Μακεδονίτισσας Λευκωσίας, με το Πειραματικό Γυμνάσιο Μυτιλήνης. Το 2004 το Πειραματικό Γυμνάσιο Μυτι-

λήνης συμπληρώνει δέκα χρόνια ζωής. Τη χρονιά που γιορτάζει τα δέκα του χρόνια συνεχούς και εξαιρετικά δημιουργικής λειτουργίας, κορυφώνεται η προσφορά του στη μαθητιώσα νεολαία της Λέσβου με τη διδυμοποίηση αυτή. Και συνεχίζουμε συμμετέχοντας μαζί με το Γυμνάσιο Μακεδονίτισσας Λευκωσίας και το Α' Γυμνάσιο Κομοτηνής στο πρόγραμμα «ΘΡΑΚΗ-ΑΙΓΑΙΟ-ΚΥΠΡΟΣ», για να μπορέσουν τα παιδιά μας από τις περιοχές αυτές μέσα από την Περιβαλλοντική Εκπαίδευση να βρουν μεθόδους βιώσιμης ανάπτυξης σ' αυτούς τους ευαίσθητους γεωγραφικά χώρους.

Μας ενώνει όλους ο κοινός πόθος να προοδεύσουμε και να μεγαλοουργήσουμε γιατί έτσι μόνο νοιώθουμε ότι δικαιώνονται οι προσπάθειες και οι κόποι μας, μιας και είμαστε Λέσβιοι – Κύπριοι – Θρακιώτες – Έλληνες – Ευρωπαίοι – κάτοικοι της Γης αυτής.

Ναι! Το 2004 είναι και για τα δυο σχολεία ένας μεγάλος σταθμός και μια καινούργια αφετηρία για διάδοση των εκπαιδευτικών και ελληνικών αρχών στα παιδιά μας.

E.N.

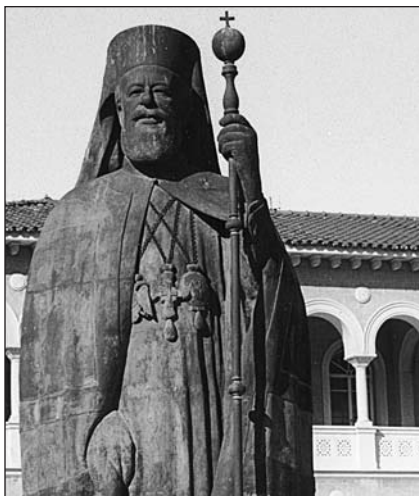
Σύντομη Ιστορία της Κύπρου

Η Κύπρος είναι ένα νησί-κράτος, κατεχόμενο στο βόρειο τμήμα του από τους Τούρκους, μετά την εισβολή του 1974. Το νησί βρίσκεται στην ανατολική Μεσόγειο και κατέχει καίρια γεωγραφική θέση, καθώς αποτελεί γέφυρα ανάμεσα στην Ασία, την Ευρώπη, και την Αφρική. Καθώς βρίσκεται στο σταυροδρόμι των τριών αυτών ηπείρων και στο σημείο συνάντησης μεγάλων πολιτισμών, η Κύπρος ανέπτυξε και διατήρησε για χιλιάδες χρόνια το δικό της πολιτισμό, αφομοιώνοντας τις κάθε είδους επιδράσεις που δέχτηκε. Παρέμεινε ωστόσο κέντρο ελληνικού πολιτισμού, με μερικά ιδιάζοντα χαρακτηριστικά.

Η Κύπρος ήταν ελληνική από την προϊστορική ακόμα περίοδο. Την κατοικούσαν από την παλαιολιθική εποχή, από την 4η δηλαδή χιλιετηρίδα π.Χ. Την εποχή του χαλκού αποτελούσε σταθμό εμπορίου ανάμεσα στην Ευρώπη και στην Ανατολή. Από τον 15ο αιώνα π.Χ. άρχισε ο αποικισμός του νησιού από Αχαιοούς και κυρίως Αρκάδες. Εκεί, -κατά τη μυθολογία- γεννήθηκε η Αφροδίτη που λεγόταν και «Κύπρις».

Η Κύπρος γνώρισε πολλούς κατακτητές λόγω της νευραλγικής της θέσεως. Την κατέλαβαν κατά καιρούς οι Αιγύπτιοι, οι Ασσύριοι, οι Πέρσες, οι Ρωμαίοι, οι Άραβες, οι Φράγκοι του Λουζιτανίου, οι Βενετοί, οι Τούρκοι και οι Άγγλοι. Οι Κύπριοι υπέφεραν όσο λίγοι Έλληνες στη διαδρομή των αιώνων. Το 1878, όταν στο Βερολίνο οι Μεγάλες Δυνάμεις συζητούσαν για τη διευθέτηση του ανατολικού ζητήματος, οι Τούρκοι υπέγραψαν μυστική συνθήκη με τους Άγγλους για την Κύπρο. Τους παραχωρούσαν τη Μεγαλόνησο και οι Άγγλοι αναλάμβαναν να υπερασπίσουν τους Τούρκους σε περίπτωση νέου Ρωσοτουρκικού Πολέμου. Το νησί πουλήθηκε στους Άγγλους. Το 1925 οι τελευταίοι έκαναν την Κύπρο αποικία και την προσάρτησαν στο κράτος τους. Οι Κύπριοι είχαν την ελπίδα ότι οι Άγγλοι θα τους επέτρεπαν να

ενωθούν με τη μητέρα Ελλάδα, αλλά συνάντησαν τη σφοδρή τους αντίδραση. Το 1950 η Εθναρχία Κύπρου, με επικεφαλής τον αρχιεπίσκοπο Μακάριο Γ', έκανε δημοψήφισμα και οι Κύπριοι ψήφισαν την ένωση. Η Βρετανική στρατιωτική διοίκηση μετέτρεψε την Κύπρο σε πολεμικό στρατόπεδο. Το νησί προσέφυγε στα Ηνωμένα Έθνη για το δίκαιο αίτημά του.

Από την 1η Απριλίου 1955 ο κυπριακός αγώνας πήρε νέα μορφή με την ίδρυση της Ε.Ο.Κ.Α. (Εθνική Οργάνωση Κυπρίων Αγωνιστών) με την αρχηγία του Γρίβα-Διγενή. Αιματηρή αναμέτρηση άρχισε από τότε, ανάμεσα στις αγγλικές δυνάμεις και στους Κύπριους πατριώτες! Ο Μακάριος εξορίστηκε στις μακρινές Σεύχελλες του Ινδικού. Αλλά ο αγώνας συνεχίστηκε ολόένα και εντονότερος. Χρειάστηκαν οι θυσίες πολλών παλικαριών της Κύπρου, ώσπου να υπογραφεί η συνθήκη Ζυρίχης Λονδίνου (1959), που αναγνώρισε την ίδρυση ανεξάρτητης δημοκρατίας της Κύπρου με την εγγύηση των τριών κρατών Ελλάδας-Αγγλίας-Τουρκίας. Πρόεδρος εκλέχτηκε ο Αρ-

χιεπίσκοπος Μακάριος και αντιπρόεδρος ο Τούρκος Φαζίλ Κιουτσούκ. Το 1963 όμως, οι προστριβές ανάμεσα στις κοινότητες οδήγησαν στην αποχώρηση των Τούρκων από την κοινή διοίκηση. Τα Ηνωμένα Έθνη έστειλαν εκεί ειρηνευτική δύναμη. Η στρατιωτική δικτατορία της Ελλάδας απέσυρε το 1968 τις ελληνικές δυνάμεις που αποτελούσαν εγγύηση για το νησί. Τον Ιούλιο του 1974 καλή προσχεδιασμένη προετοιμασία των Τούρκων, με τη σιωπηλή έγκριση των Αμερικανών, οδήγησε τους Τούρκους σε ξαφνική απόβαση-εισβολή στην Κύπρο, για την 'αποκατάσταση της τάξεως' δήθεν, επειδή λίγο νωρίτερα η Ελληνική δικτατορία, με πραξικόπημα, ανέτρεψε τον πρόεδρο Μακάριο και όρισε πρόεδρο κάποιον Σαμψών. Η εισβολή παρ' όλο που συνάντησε τη γενναία αντίδραση των Κυπρίων και λίγο των Ελλήνων πολεμιστών, οδήγησε στη βαθμιαία κατάληψη του 40% του κυπριακού εδάφους από τους Τούρκους.

Πάνω από 200.000 Ελληνοκύπριοι διώχτηκαν από τις εστίες τους και έφυγαν σαν πρόσφυγες στο ελεύθερο τμήμα του νησιού. Δραματικές είναι οι συνθήκες κάτω από τις οποίες ζουν σε σκηνές οι πρόσφυγες αυτοί. Η μητέρα Ελλάδα δεν έπαψε να βοηθά με κάθε τρόπο, ώστε να απαλυνθεί η φριχτή κατάσταση που δημιουργήθηκε. Παράλληλα καταβάλλονται έντονες προσπάθειες για την οριστική διευθέτηση του κυπριακού. Οι Κύπριοι μ' όλους τους μακροχρόνιους αγώνες τους κατόρθωσαν να διατηρήσουν τον ελληνισμό τους σε όλες τις εκδηλώσεις τους: τη γλώσσα, τη θρησκεία, τη φιλοσοφία, την τέχνη. Τα ήθη και τα έθιμά τους διατηρούνται ελληνικότετα!

Παναγιώτα Καραγιάννη

1914: Η Κύπρος προσαρτάται στη Μ. Βρετανία, ύστερα από 300 χρόνια Οθωμανικής κυριαρχίας.

1925: Γίνεται αποικία του στέμματος.

1955: Οι Ελληνοκύπριοι ξεκινούν ανταρτοπόλεμο κατά των Βρετανών. Η Εθνική Οργάνωση Κυπρίων Αγωνιστών (ΕΟΚΑ) επιδιώκει την ένωση με την Ελλάδα

1956: Ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος, επικεφαλής της εκστρατείας για την ένωση με την Ελλάδα, εξορίζεται στις Σεύχελλες.

1959: Ο Μακάριος επιστρέφει στην Κύπρο και εκλέγεται Πρόεδρος.

1960: Η Κύπρος κερδίζει την ανεξαρτησία της μετά από συμφωνία για δημιουργία συντάγματος ανάμεσα στην ελληνική και τουρκική κοινότητα. Η Μ. Βρετανία διατηρεί την κυριαρχία δύο στρατιωτικών βάσεων.

1963: Ξεσπούν συγκρούσεις ανάμεσα στις δύο κοινότητες.

1964: Ειρηνευτικές δυνάμεις των Ηνωμένων Εθνών εγκαθίστανται στο νησί.

1974: Η ελληνική χούντα υποκινεί πραξικόπημα κατά του Μακαρίου, ο οποίος διαφεύγει. Μέσα σε λίγες ημέρες, τουρκικά στρατεύματα αποβιβάζονται στη βόρεια πλευρά του νησιού. Οι Ελληνοκύπριοι αφήνουν τα σπίτια και τις περιουσίες τους. Το πραξικόπημα αποτυγχάνει και οι τουρκικές δυνάμεις καταλαμβάνουν το ένα τρίτο, στη βόρεια πλευρά του νησιού. Ο Γλαύκος Κληρίδης γίνεται Πρόεδρος μέχρι την επιστροφή του Μακαρίου, το Δεκέμβριο.

1975: Ο Ραούφ Ντενκτάς αναγορεύεται πρόεδρος

των Τουρκοκυπρίων.

1977: Ο Μακάριος πεθαίνει. Τον αντικαθιστά ο Σπύρος Κυπριανού.

1980: Τα Ηνωμένα Έθνη ξεκινούν διπλωματικές συνομιλίες.

1983: Ο Ντενκτάς σταματάει τις διαπραγματεύσεις και ανακοινώνει τη δη-

στήριο αποφασίζει ότι το εμπόριο ανάμεσα στην ΕΕ και τη Βόρεια Κύπρο είναι παράνομο.

1996: Ξεκινάει μία περίοδος έντασης και επεισοδίων στην πράσινη γραμμή.

1997: Νέα αποτυχία στις συνομιλίες ανάμεσα στον Κληρίδη και τον Ντενκτάς.

1914 - 2003

Χρονολογίες - σταθμοί στην ιστορία της Κύπρου

μιουργία της Τουρκικής Δημοκρατίας της Βόρειας Κύπρου. Αναγνωρίζεται μόνο από την Τουρκία.

1985: Δεν επιτυγχάνεται συμφωνία ανάμεσα στον Ντενκτάς και τον Κυπριανού.

1988: Ο Γεώργιος Βασιλείου εκλέγεται Πρόεδρος.

1989: Οι διαπραγματεύσεις ανάμεσα στον Βασιλείου και τον Ντενκτάς εγκαταλείπονται.

1992: Οι συζητήσεις ξεκινούν ξανά για να καταρρυσουν στη συνέχεια.

1993: Ο Γλαύκος Κληρίδης αντικαθιστά τον Βασιλείου στην προεδρεία.

1994: Το Ευρωπαϊκό Δικα-

1998: Ο Κληρίδης επανεκλέγεται Πρόεδρος. Η ΕΕ εντάσσει την Κύπρο στη λίστα με τα πιθανά της μέλη. Η κυβέρνηση του Γλ. Κληρίδη απειλεί με εγκατάσταση αντιαεροπορικών συστημάτων ρωσικής κατασκευής. Η Τουρκία απειλεί με στρατιωτική επέμβαση. Ο Κληρίδης αποφασίζει να μην γίνει η εγκατάσταση των οπλικών συστημάτων.

2001: Το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών αποφασίζει την παραμονή 2.400 στελεχών της ειρηνευτικής δύναμης, οι οποίοι περιφρουρούν την πράσινη γραμμή. Η

Τουρκία διατηρεί την παρουσία 35.000 στρατιωτών στη Β. Κύπρο.

2001 Νοέμβριος: Η Τουρκία απειλεί με ανεξαρτητοποίηση του βόρειου κομματιού του νησιού αν η Κύπρος ενταχθεί στην ΕΕ πριν από την επίλυση του Κυπριακού.

2002 Ιανουάριος: Κληρίδης και Ντενκτάς ξεκινούν νέες διαπραγματεύσεις υπό την αιγίδα του ΟΗΕ.

2002 Νοέμβριος: Ο Κόφι Ανάν παρουσιάζει το σχέδιο επίλυσης του Κυπριακού.

2002 Δεκέμβριος: Η ΕΕ στη Σύνοδο της Κοπεγχάγης αποφασίζει την ένταξη της Κύπρου στην ΕΕ το 2004. Αν μέχρι τότε δεν έχει επιλυθεί το κυπριακό, θα ενταχθεί μόνο το ελληνοκυπριακό τμήμα.

2003 Φεβρουάριος: Ο Τάσος Παπαδόπουλος διαδέχεται τον Γλαύκο Κληρίδη στην κυπριακή προεδρεία.

2003 Μάρτιος: Περνάει η ημερομηνία που είχε ορίσει ο ΟΗΕ ως καταληκτική για την επίλυση του Κυπριακού.

2003 Απρίλιος: Τουρκοκύπριοι και Ελληνοκύπριοι περνάνε την πράσινη γραμμή για πρώτη φορά μετά από 30 χρόνια. Μέσα σε 3 ημέρες, 17.000 άτομα περνάνε στην... άλλη πλευρά.

2003 Δεκέμβριος: Ο Μεχμέτ Αλί Ταλάτ, υποστηρίζοντας το σχέδιο Ανάν, παίρνει το χρίσμα για να σχηματίσει τουρκοκυπριακή κυβέρνηση συνασπισμού. Λίγες ημέρες αργότερα, έρχεται σε συμφωνία με το κόμμα του Σερντάρ Ντενκτάς, υιό του Ραούφ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ

Ο Γρηγόρης Αυξεντίου ήταν μια από τις κορυφαίες μορφές του απελευθερωτικού αγώνα της Κύπρου κι η πιο χαρακτηριστική μορφή αγωνιστή της ΕΟΚΑ. Γεννήθηκε στη Λύση κι ανατράφηκε με τα εθνικοθρησκευτικά ιδανικά. Όνειρο του ήταν να υπηρετήσει σαν αξιωματικός στις τάξεις του Ελληνικού Στρατού. Έτσι, υστέρη από την αποφοίτηση του από το γυμνάσιο, πήγε στην Ελλάδα για να εκπληρώσει το όνειρο του. Μετά από την αποτυχία του να μπει στη Σχολή Ευελπίδων, κατατάχθηκε στον Ελληνικό Στρατό και πήρε κατάρτιση ανθυπολοχαγού. Υπηρέτησε στα σύνορα απ' όπου έγραφε πατριωτικά γράμματα στους δικούς του.

Όταν άρχισαν οι προετοιμασίες για τον ένοπλο αγώνα στην Κύπρο, υπήρξε από τους πρώτους που προσέτρεξε στη φωνή του Διγενή. Μυήθηκε στην ΕΟΚΑ και από τότε ρίχθηκε με όλη του την ψυχή στην επανάσταση.

Είχε σπάνιες ηγετικές αρετές και όσοι έζησαν δίπλα του μιλούν όχι μονάχα για τις εξαιρετικές οργανωτικές και στρατιωτικές αρετές του, άλλα και για τις πνευματικές. Ήταν ένας αγωνιστής γεμάτος στοργή, ανθρωπιά κι αγά-

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΑΥΞΕΝΤΙΟΥ

πη για τους συντρόφους του.

Την πρώτη μέρα του αγώνα κατά των Άγγλων, επειδή από κάποιο λάθος ανακαλύφθηκε το αυτοκί-

νατινάξων στη Δεκέλεια, βγήκε στα βουνά. Από τότε έζησε, μέχρι το θάνατό του, στην παρανομία διευθύνοντας ανταρτικές ομάδες. Πήρε αργότερα μέρος

νητο που χρησιμοποιούσε για την επιχείρηση α-

σε πολλές συγκρούσεις, σε μια από τις οποίες έπε-

Μην απογοητεύεστε και μη χάνετε το κουράγιο σας με μια ατυχία ή με μια αντιξοότητα. Όταν υπάρχουν άνθρωποι αποφασισμένοι να πεθάνουν δεν μπορεί παρά να νικήσουμε. Αυτό το αντιλαμβάνονται πολύ καλά οι κατακτητές γι' αυτό και λυσσούν περισσότερο. Μα όσο πιο πολύ λυσσούν, τόσο πιο πολύ πλησιάζει η ώρα της ελευθερίας.

σε στην αγκαλιά του κτυπημένος ο Μιχαήλ Γιωργάλλας, που, προτού αφήσει την τελευταία πνοή του, είπε στον Αυξεντίου : «Μάστρε πεθαίνω... Ζήτω ή Ελλάς».

Τελικά, υστέρη από προδοσία κυκλώθηκε στις 3 Μαρτίου 1957, στο κρησφύγετο του . Όταν οι Άγγλοι, τον κάλεσαν να παραδοθεί, αρνήθηκε και έστειλε τους συντρόφους του έξω, επαναλαμβάνοντας: «Εγώ πρέπει να πεθάνω...». Ύστερα, προκάλούσε τους Άγγλους να πλησιάσουν για να τον συλλάβουν. Παρ' όλο που είχε τραυματισθεί από χειροβομβίδα, πρόβαλλε κάθε τόσο στο στόμιο του κρησφύγετου του πυροβολώντας τους στρατιώτες . Όταν πια δε μπορούσαν να πλησιάσουν, έχυσαν βαρέλια βενζίνης και πυρπόλησαν τον χώρο. Έτσι η στολή του έπιασε φωτιά, αλλά αυτός συνέχισε να πολεμάει. Μια φοβερή έκρηξη στην οροφή του κρησφύγετου του ήταν το τέλος...

Ο Αυξεντίου γράφει, από το βουνό, στους δικούς του:

« Μην απογοητεύεστε και μη χάνετε το κουράγιο σας με μια ατυχία ή με μια αντιξοότητα. Όταν υπάρχουν άνθρωποι αποφασισμένοι να πεθάνουν δεν μπορεί παρά να νικήσουμε. Αυτό το αντιλαμβάνονται πολύ καλά οι κατακτητές γι' αυτό και λυσσούν περισσότερο. Μα όσο πιο πολύ λυσσούν, τόσο πιο πολύ πλησιάζει η ώρα της ελευθερίας»

Ελένη Κούβα

Ευαγόρας Παλληκαρίδης γεννήθηκε στην Τσάδα

της Πάφου, στις 28

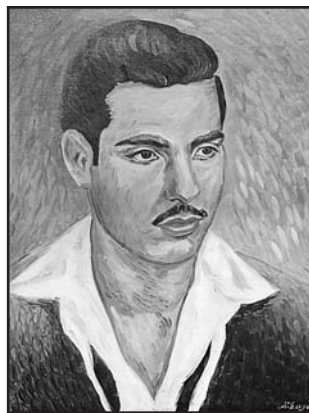
Φεβρουαρίου 1938. Τα πρώτα του χρόνια ο Ευαγόρας τα έζησε στο χωριό του, την Τσάδα. Το Σεπτέμβριο του 1944, ο μικρός Ευαγόρας φορώντας την ποδιά του σχολείου, μπήκε στο δρόμο των όμορφων μαθητικών χρόνων, που δεν ήταν ποτέ να φτάσει στο τέρμα τους. Το φθινόπωρο του 1950 ο Ευαγόρας κατέβηκε να φοιτήσει στο Γυμνάσιο, στο Κτήμα. Πάντα ο ίδιος, ντροπαλός, φιλότιμος, σοβαρός και ήρεμος. Η φυσική του εξυπνάδα τον κάνει να ξεχωρίζει γρήγορα. Το ύψος του ευγενικό, λεπτό, τονίζεται από τη ζωνρότητα της εφηβική ηλικίας και αφήνει στις μνήμες των συμμαθητών του και των άλλων που τον γνώρισαν, ανεξίτηλες εντυπώσεις. Η μανία του για τους στίχους ήταν μεγάλη. Δεν άφηγε τετράδιο ή περιώριο βιβλίου που να μην το γεμίσει με στίχους. Το καλοκαίρι του 1955, ο Ευαγόρας πραγματοποίησε το μεγάλο του όνειρο: να επισκεφθεί την ελεύθερη πατρίδα (την Ελλάδα) με την καθιερωμένη εκδρομή των μαθητών της προτελευταίας τάξης του σχολείου του. Και γράφει...

ΗΡΩΙΚΕΣ ΜΟΡΦΕΣ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΑΓΩΝΑ

ΕΥΑΓΟΡΑΣ ΠΑΛΛΗΚΑΡΙΔΗΣ

*Αύριο ξεκινούμε
για την πατρίδα,
γιαλούς θε να περάσουμε
και στεριά.
Μαζί μας θε να πάρουμε
την ελπίδα,
ταχιά πως θα μας έρθη
κι η Λευτεριά.*

Κι όταν γύρισε – πολλοί συμμαθητές του είχαν μείνει στην Ελλάδα για να τε-

**ΚΑΤΕΔΙΚΑΣΘΗ ΧΘΕΣ ΕΙΣ ΘΑΝΑΤΟΝ Ο 18ετής
ΓΥΜΝΑΣΙΟΠΛΗΣ ΕΥΑΓΟΡΑΣ ΠΑΛΛΗΚΑΡΙΔΗΣ**

Κατεδικάσθη χθές εις θάνατον υπό του Δικαστού κ. ΣΩ & εκ Τσάδας τής έπαρχίας Πάφου 18ετής μαθητής του Έλληνικού Γυμνασίου Πάφου Ευαγόρας Μ. Παλληκαρίδης, κατηγορούμενος ότι την 18ην Δεκεμβρίου εις την περιοχή του χωριού Λυσός τής έπαρχίας Πάφου μετέφερεν όπλοπολυβόλον μπρέν. Ο Ευαγόρας Παλληκαρίδης μετά την άναγνωσιν του κατηγορητηρίου παρεδέχθη ένοχήν.

ΔΙΚΑΣΤΗΣ ΣΩ: "Έχεις να είπης τι διατί να μη σου έπιβληθή ποινή;

ΕΥΑΓΟΡΑΣ ΠΑΛΛΗΚΑΡΙΔΗΣ: Γνωρίζω ότι θα μου επιδώσετε την ποινήν του θανάτου. Έκείνο όμως τό όποιον έχω να είπω είναι τούτο: "Ότι έκαμα, τό έκαμα ως Έλληνη Κύπριος, όστις ζητεί την έλευθερίαν του. Τιποτε άλλο!

λειώσουν το Γυμνάσιο – κι η μητέρα του τον ρώτησε γιατί δεν προτίμησε να μείνει κι αυτός, αποφεύγοντας τους κινδύνους της επαναστατημένης Κύπρου, η απάντηση του ήταν: «**Εγώ δεν πήγα για να μείνω. Χρειάζομαι εδώ!!!**»

Το χρονικό

προς την αγχόνη...

01 Ιουνίου 1953: Οι Άγγλοι κυβερνήτες ετοιμάζονται να γιορτάσουν το λαμπρότερό τους εθνικό γεγονός, τη στέψη της νέας βασίλισσας Ελισάβετ, σε όλες τους τις αποικίες, ανάμεσα και η Κύ-

νη ο Παλληκαρίδης νιώθει να τον σφίγγουν οι αλυσίδες της σκλαβιάς. Θέλει να τις σπάσει και να ζήσει ελεύθερος, ελαφρός, αδέσμευτος. Και προσμένει την ευλογημένη ώρα...

17 Νοεμβρίου 1955: Ο Ευαγόρας πήρε το δρόμο για το σχολείο. Στον περίβολο του γυμνασίου, όλοι οι μαθητές συγκεντρωμένοι και κραυγάζοντας συνθήματα επέμεναν να βγουν στους δρόμους και να διαδηλώσουν... Είχε κίολας διαδοθεί από μέρες, πως οι στρατιώτες είχαν διαταγή να πυροβολούν αδιάκριτα τους διαδηλωτές. Ο πατέρας του Ευαγόρα έφτασε βιαστικός στο γυμνάσιο... Βρήκε τον Ευαγόρα και του ζήτησε να πάει σπίτι. Ο Ευαγόρας υποσχέθηκε να υπακούσει... Ο πατέρας προχώρησε προς το σπίτι αλλά στο δρόμο τον πλησίασε ένας μαθητής και του είπε φοβισμένα: «Τον Ευαγόρα τον συλλάβανε, σαν πήγαινε σπίτι!»

19 Νοεμβρίου 1955: Ο Ευαγόρας οδηγήθηκε στο δικαστήριο με την κατηγορία ότι μετείχε παράνομα σε οχλαγωγία. Ο Ευαγόρα δεν παραδέχθηκε τις κατηγορίες και η δίκη αναβλήθηκε για τις 6 Δεκεμβρίου.

5 Δεκεμβρίου 1955: Την παραμονή της μέρας που ο Ευαγόρας Παλληκαρίδης θα εμφανιζόταν μπροστά στον Άγγλο δικαστή, πλησίασε τον πατέρα του: «Πατέρα, αύριο είναι η δίκη μου. Ξέρω ότι από το δικαστήριο θα γλιτώσω, μα η αστυνομία θα

με συλλάβει και θα με στείλει στο Κάστρο. Εγώ στη φυλακή δεν μπορώ να μείνω. Αν δεν μπορέσω να δραπετεύσω, θα σκοτώσω κανέναν από τους φρουρούς και θα με σκοτώσουν. Προτιμώ να φύγω, να βγω στο βουνό». Τι μπορούσε να πει και ποια θα'ταν η απόφαση του πατέρα μπροστά σε τούτη την αποφασιστική δήλωση του παιδιού του; Είδε πως ο κύβος ερρίφθη... «Παιδί μου, εκεί που θα πας πρόσεξε προ πάντων να 'σαι τίμιος και ηθικός... Πήγαινε στην ευχή μου!»... μα είχε κάτι άλλο να κάνει πριν πάρει τις ανηφορίες. Εκτός από τον πατέρα του, είναι το σχολείο του, την τάξη του, τους συμμαθητές του να αποχαιρετήσει. Μα είναι απόγευμα και κανένας τούτη την ώρα δε βρίσκεται εκεί. Κι αύριο θα 'ναι πολύ αργά. Έτσι ο αποχαιρετισμός πρέπει να γίνει γραπτός... Μπαίνει στην αδειανή αίθουσα της τάξης του, αφήνει πάνω στην έδρα ένα χαρτί και τρέχει ν' ανέβει τα σκαλοπάτια της λευτεριάς: «... Παλιοί συμμαθηταί, Αυτήν την ώρα κάποιος λείπει ανάμεσά σας, κάποιος που φεύγει αναζητώντας λίγον ελεύθερον αέρα, κάποιος που μπορεί να μην τον ξαναδείτε παρά μόνο νεκρό. Μην κλάψετε στον τάφο του. Δεν κάνει να τον κλαίτε... Λίγα λουλουδάκια του Μαγιού σκορπάτε του στον τάφο. Του φτάνει αυτό MONAXA...

Θα πάρω μίαν ανηφοριά,
Θα πάρω μονοπάτια,
να βρω τα σκαλοπάτια,
που παν στη Λευτεριά.

Θ' αφήσω αδελφία
συγγενείς,
την μάνα, τον πατέρα,
μεσ' τα λαγκάδια πέρα,
και στις βουνοπλαγιές.

Ψάχνοντας για τη λευτεριά,
θα 'χω παρέα μόνη,
κατάλευκο το χιόνι,
βουνά και ρεματιές,

Τώρα κι αν είναι χειμωνιά,
θα 'ρθει το καλοκαίρι,
τη λευτεριά να φέρει,
σε πόλεις και χωριά,

Θα πάρω μίαν ανηφοριά,
θα πάρω μονοπάτια,
να βρω τα σκαλοπάτια,
που παν' στη Λευτεριά,

**ΥΠΟΓΡΑΦΕΙ: «Με αγάπη
Μαρούλα παληκαρίδη - Βρυωνίδα
αδελφή του Ευαγόρα»**

Τα σκαλοπάτια θ' ανεβώ,
θα μπω σ' ένα παλάτι,
το ξέρω θα 'ν' απάτη,
δε θά 'ναι αληθινό,

Μεσ το παλάτι θα γυρνώ,
ώσπου να βρω το θρόνο,
βασιλίσα μια μόνο,
να κάθεται σ' αυτόν,

Κόρη πανώρια θα της πω ,
άνοιξε τα φτερά σου,
και πάρε με κοντά σου,
μονάχα αυτό ζητώ,

Γεια σας παλιοί συμμαθηταί!
Τα τελευταία λόγια τα γράφω
σήμερα για σας.
Κι όποιος θελήσει για να βρει
έναν χαμένο αδελφό,
έναν παλιό του φίλο,

Ας πάρη μίαν ανηφοριά,
ας πάρη μονοπάτια,
να βρή τα σκαλοπάτια,
που παν στη Λευτεριά.

*Ευαγόρας Παλληκαρίδης
5.12.55*

19 Δεκεμβρίου 1956: Ο πατέρας του Μηλιτιάδης, καθόταν στο καφεενείο του χωριού. Σε μια στιγμή μερικοί συμμαθητές του Ευαγόρα,

τον πλησιάζουν: «Είδαμε τον Ευαγόρα αιματωμένο μέσα σε ένα τζίπ να τον κουβαλούν οι Εγγλέζοι!»

26 Φεβρουαρίου 1957: Εφημερίδα «Ελευθερία»

14 Μαρτίου 1957: Εφημερίδα «Ελευθερία»

15 Μαρτίου 1957: Εφημερίδα «Ελευθερία»

Ο Ευαγόρας Παλληκαρίδης υπήρξε από τους πιο λαμπρούς αγωνιστές και ήταν ο κατ' εξοχήν οραματιστής της Κυπριακής Ελευθερίας.

Στον αγώνα μπήκε από τον πρώτο κιάλας χρόνο κι όταν καταζητήθηκε για τη δράση του, βγήκε στα βουνά για να ενωθεί με τους αντάρτες του Διγενή, εκπληρώνοντας το όνειρό του.

Όμως οι αγγλικές αρχές τον συνέλαβαν για κατοχή όπλου, που μάλιστα δεν μπορούσε να χρησιμοποιηθεί, γιατί δεν ήταν συναρμολογημένο και δεν είχε πυρομαχικά και καταδικάστηκε σε θάνατο. Η καταδίκη του σε θάνατο ήταν η πιο αυστηρή και εκδικητική καταδίκη από όσες επέβαλε ο Χάγκριντ.

Την καταδίκη του στην εσχάτη των ποινών άκουσε ο Ευαγόρας με ψυχραιμία και τη δέχτηκε με τα λόγια «Εύχομαι να 'μαι ο τελευταίος. Τους χαιρετισμούς μου σ' όλους και εύχομαι σύντομα την ελευθερία της Κύπρου».

Τελικά, η αγχόνη έκοψε στις 14 Μαρτίου 1957 το νήμα της ζωής του Ευαγόρα και στέρησε από την Κύπρο έναν εκλεκτό αγωνιστή και ποιητή. Το σώμα του Ευαγόρα θάφτηκε στα Φυλακισμένα Μνήματα, πλάι στο καρβουνιασμένο σώμα του Αυξεντίου που είχε θαφτεί εκεί δέκα περίπου μέρες πιο πριν.

Παναγιώτης Λαμπρόπουλος

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ: ΘΡΑΚΗ - ΑΙΓΑΙΟ - ΚΥΠΡΟΣ

«Η περιβαλλοντική Εκπαίδευση ως παράγων βιώσιμης ανάπτυξης των τοπικών κοινωνιών»

Το πρόγραμμα αυτό έχει ως σκοπό τη μελέτη και κατανόηση των εννοιών της Βιώσιμης Ανάπτυξης. Προσπαθεί να μας ευαισθητοποιήσει για σκεφτούμε σοβαρά τις πρώτες ύλες του τώρα και του μέλλοντος. Η πρωτο-

βουλία ανήκει στο Πειραματικό μας Γυμνάσιο που σχεδίασε το πρόγραμμα. Συμμετέχουν επίσης το 1ο Γυμνάσιο Κομοτηνής από την Θράκη και το Γυμνάσιο Μακεδονίτισσας Λευκωσίας Κύπρου. Το πρόγραμμα συντονίζεται από το Σχολείο μας και προβλέπει έρευνα από τους μαθητές για τους φυσικούς, περιβαλλοντικούς και πολιτισμικούς πόρους της περιοχής τους, τους κινδύνους, τα αδύνατα αλλά και τα ισχυρά σημεία που διαθέτει κάθε περιοχή για τον σχεδιασμό της βιώσιμης ανάπτυξης. Ταυτόχρονα οι μαθητές θα καταγράψουν και τα προβλήματα κάθε περιοχής και θα συγκρίνουν τα αποτελέσματα της δουλειάς τους παρουσιάζοντάς τα σε κάθε μια περιοχή αφού προβλέπεται και ανταλλαγή μαθητικών επισκέψεων.

Την επιστημονική υποστήριξη του προγράμματος έχει το Πανεπιστήμιο Αιγαίου με το οποίο άλλωστε έχει συνδεθεί λειτουργικά το σχολείο μας το οποίο τώρα πια ονομάζεται Πανεπιστημιακό Γυμνάσιο. Πριν λίγες ημέρες έγινε στο σχολείο μας μια πρώτη συνάντηση εργασίας των συντονιστών - καθηγητών από τις τρεις αυτές περιοχές που συμμετέχουν στο πρόγραμμα με συμμετοχή καθηγητών πανεπιστημίου. Ακολούθησαν πιλοτικές μαθητικές δραστηριότητες πεδίου στην περιοχή του Ρωμαϊκού υδραγωγείου στο χωριό Λάμπου Μύλοι.

Η προθυμία των μαθητών να ασχοληθούν με αυτό το πρόγραμμα ήταν καταπληκτική. Γιατί δίνει τη δυνατότητα στη γενιά του μέλλοντος να βρει λύσεις σε ένα πρόβλημα που σε λίγο θα τους απασχολήσει άμεσα. Από την πρώτη κιόλας συνάντηση οι μαθητές έδειξαν, στο θέμα,

μεγάλο ενδιαφέρον. Το πρώτο βήμα εκτελέστηκε με επιτυχία. Οι μαθητές στην πρώτη τους επαφή με τα μυστήρια της φύσης έδειξαν μεγάλο ζήλο για την εργασία που είχαν αναλάβει να τελειώσουν. Στον περίπατο που κάνα-

με παρατηρήσαμε άγνωστη βλάβηση προς σε μας, πήραμε συνεντεύξεις από γεωργούς και κτηνοτρόφους και καταγράψαμε τα προβλήματα και τις ανησυχίες τους. Στη συνέχεια στο Σχολείο συζητήσαμε τα αποτελέσματα, ιεραρχήσαμε τα προβλήματα και εντοπίσαμε μερικά ισχυρά σημεία της γεωργίας και κυρίως της

κτηνοτροφίας του νησιού μας.

Τα πρώτα συμπεράσματα μας βοήθησαν να σχεδιάσουμε καλύτερα τα επόμενα βήματά μας για να ψάξουμε με πιο αποτελεσματικό τρόπο να βρούμε τα σημεία πάνω στα οποία μπορεί να στηριχτεί ο σχεδιασμός της βιώσιμης ανάπτυξης του νησιού μας.

Πρέπει να μάθουμε όσο πιο πολλά μπορούμε για τα θέματα αυτά, πρέπει να βρούμε τρόπο να τα διαδώσουμε και σε άλλους για να μπορούμε να ελπίζουμε πως

θα παραλάβουμε αύριο έναν τόπο από τους πατεράδες μας που να μπορεί να φιλοξενήσει τα όνειρά μας. Τα όνειρα μας χωρίς να χρησιμοποιούμε μάσκες οξυγόνου για να ζούμε.

Και αυτό δεν το κάνουμε μόνο για να πούμε ότι το κάναμε. Αλλά και για να δείξουμε στους μεγάλους εναλλακτικές λύσεις για κάποια προβλήματα πριν επιδεινωθούν και δεν συμμαζεύονται. Μια καλή παροιμία που ταιριάζει:

«Των φρονίμων τα παιδιά, πριν πεινάσουν μαγειρεύουν» για να μην αναγκαστούμε να ομολογήσουμε: **«Στερνή μου γνώση να σ' είχα πρώτα».**

*Παναγιώτα Κουτσαντώνη
Ιουλία Κουτσαντώνη
Κατερίνα Σπιλάνη*

ΑΠΟ ΤΙΣ ΤΕΛΕΤΕΣ ΔΙΔΥΜΟΠΟΙΗΣΗΣ

Ύμνος και θρήνος για την Κύπρο

Γ. Ρίτσου

Τον Ιούλιο τον 1974 τουρκικά στρατεύματα, παραβαίνοντας κάθε έννοια δικαίου και ηθικής, αποβιβάστηκαν στο μαρτυρικό νησί και κατέλαβαν το βόρειο τμήμα του, που το κατέχουν ως σήμερα. Η εισβολή εκείνη, γνωστή ως επιχείρηση Αττίλας, είχε ως αποτέλεσμα, εκτός από τα άλλα δεινά, να εκδιωχτούν από τα σπίτια τους πάνω από 200 χιλ. Ελληνοκύπριοι, που κατέφυγαν ως πρόσφυγες στο νότιο τμήμα του νησιού.

Νησί πικρό, νησί γλυκό, νησί τυραγνισμένο
κάνω τον πόνο σου να πω και προσκυνώ και μένω.

Εσύ της θάλασσας ρυθμός, ολάνθιστο κλωνάρι,
πώς σου μάδησαν τ' άνθια σου διπλοί, τριπλοί βαρβάροι.

Τι θλιβερά που σεργιανάν τριγύρω σου τα ψάρια
κι αντίχριστοι να παίζουνε την τύχη σου στα ζάρια.

Κουράγιο, μικροκόρη μας, που μας εγίνης μάνα
Ύμνος και θρήνος της ζωής κι ανάστασης καμπάνα.

Απαγγελία στην τελετή διδυμοποίησης στη Μυτιλήνη από την Αργυρώ Τσοκαρά

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΟΣ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

Γεωργίου Αθάνα

...Άνθισαν τάχα οι λεμονιές στις Κύπρου τα περβόλια;
Άνοιξαν τα τριαντάφυλλα; Μοσχοβολούν οι κρινόιν;
Τάχα οι βαρκούλες φεύγουνε απ' τ' αραξοβόλια
να προπαντήσουν στ' ανοιχτά την Νικηφόρα Ειρήνη;

Απ' τ' ακρογιάλια του νησιού φυσάει τ' αγέρι πρίμα
νάρθοινε απ' την Ανατολή ψηλά κατά τη Δύση;
Το αφρόλευκο, που γέννησε την ομορφιά, το κύμα,
φεύγει απ' την Πάφο πρόσχαρο στο Φάληρο να οβήση;

Και τ' άλλο κύμα το τρανό, που ηλιόλουστο φουσκώνει
στο Αιγαίο, στο Ιόνιο, στο Μυρτώο, στο πέλαγος της Κρήτης
και ωσάν με πόνο μητρικό την αγκαλιά του απλώνει,
θα φθάση τάχα στο νησί τώρα της Αφροδίτης ;

Κύμα ιερό, που σ' έφκιασε πολλών αιώνων δάκρυ
και κλείνεις την απαντοχή, και κλείνεις την ελπίδα,
αγκάλιασέ μας το νησί απ' άκρη σ' άλλην άκρη
και δός του το γλυκό φιλί, που λαχταρά ή Πατρίδα.

Απαγγελία στην τελετή διδυμοποίησης στη Μυτιλήνη από την Ασημένια Τσιμηδέλλη

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΙΤΙΣΣΑΣ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Με εγκάρδιο και αδελφικό χαιρετισμό, τόσο από μέρους μου, όσο κι από μέρους όλων των διδασκόντων και διδασκομένων στο Γυμνάσιο Μακεδονίτισσας, καλωσορίζω την παρουσία καθηγητών και μαθητών του Πειραματικού Γυμνασίου Μυτιλήνης, στο δικό μας χώρο, στο πολύπαθο νησί μας, και ταυτόχρονα εγκαινιάζω σήμερα, τον πυλώνα

αμφίδρομης πολύπλευρης και συνεχούς συνεργασίας των δύο Σχολείων, γιατί αυτό ακριβώς αρμόζει στη μακραιωνή μας παράδοση και στην περιφερειακή ελληνική μας ευαισθησία.

Μέσα στη Σισύφεια καταδίκη μας, η αστείρευτη αγάπη για την Ελευθερία και η προσήλωσή μας στον Ιερό Βράχο της Ακρόπολης, κράτησε ανέθετη την Ελληνικότητά μας και η δυναμική της κλασικής παιδείας που θ' αναβλύζει για πάντα από το κλεινόν άστυ της Παλλάδος Αθηνάς, φωτίζει και θα φωτίζει την πορεία μας μέσα στους καταλυτικούς καιρούς του νεοσκοταδισμού και της παγκόσμιας εγωπάθειας.

Σ' αυτή την εσχατιά του Ελληνισμού, κάτω από τον καλπασμό μιας ξέφρενης και αχαλίνωτης τεχνολογικής επανάστασης, ατενίζουμε το μέλλον με τον Ευρωπαϊκό μας μανδύα και προσβλέπουμε σε μια διευρυμένη συνεργασία με σκοπό την εδραίωση της πολιτισμικής μας κληρονομιάς, και την προβολή των νέων πνευματικών και ψυχικών δυνάμεων του περιφερειακού Ελληνισμού.

Η διέλευσή μας από Συμπληγάδες, Περσικές κι ανατολίτικες, μεσαιωνικές, Φράγκικες, Ενετικές και η αντίστασή μας στους νεο-

πέρσες του 20ου και 21ου αιώνα μας δίνει το δικαίωμα ν' αναμένουμε και να προσδοκούμε την ανάστασή μας, αφήνοντας στο περιθώριο το συνειρμικό σύνδρομο και σύμπλεγμα των εκμεταλλευτών της γης και όσων ακόμα εστιθελικά επιζητούν να συρρικνώσουν τα καθαγιασμένα και ιερά σύνορα μιας μεγάλης Ελλάδας και ν' απομυζήσουν το νέκταρ του Ελληνισμού.

Όσο κι αν δεν καταξιωνόμαστε στα μάτια των Μεγάλων, όσο κι αν μας θεωρούν οι στραγγαλιστές της Δικαιοσύνης, ευάλωτους και υποχωρητικούς, τόσο γινόμαστε εραστής της Εθνικής συσπείρωσης και της Ελληνικής Παιδείας, η οποία σήμερα όσο ποτέ άλλοτε ομόκεντρη και ενιαία, αναθεωρημένη, ανανεωμένη και εναρμονισμένη στα θέσμια της νέας Ευρωπαϊκής διάστασης και προοπτικής, αποτελεί για μας όπλο άμυνας και επίθεσης ενάντια σε κάθε ξένη επιβουλή.

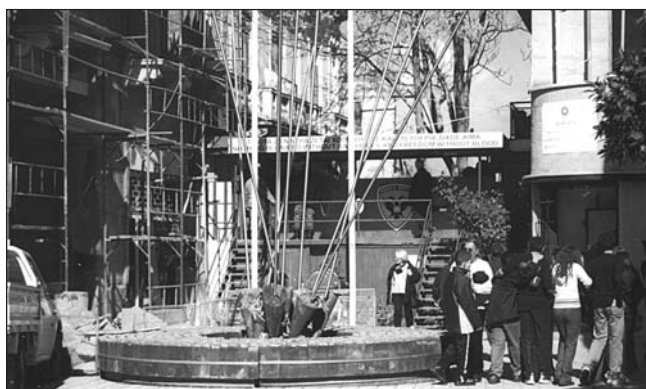
Αυτή ακριβώς η συνισταμένη μας οδήγησε στην απόφαση, ως θεματοφύλακες του ακριτικού Ελληνισμού, να συσφίξουμε τις αδελφικές μας σχέσεις κι αυτή η αναγκαιότητα μας βρίσκει σήμερα εδώ να δηλώσουμε με επίσημη διακήρυξη τον κοινό σκοπό και αγώνα για αναβάθμιση και επισφράγιση της κοινής μας καταγωγής και της κοινής μας μοίρας.

Ευχαριστώ

Α. Κακογιάννης

Το χορευτικό του Πειραματικού Γυμνασίου στις εκδηλώσεις της Λευκωσίας

Η «Πράσινη Γραμμή» στη Λευκωσία: Το σημείο στο οποίο σταμάτησαν τα τουρκικά στρατεύματα το 1974

ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΕΛΕΤΗ ΔΙΔΥΜΟΠΟΙΗΣΗΣ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΓΟΝΕΩΝ ΚΑΙ ΚΗΔΕΜΟΝΩΝ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ

Είναι πραγματικά ιδιαίτερη τιμή για μένα προσωπικά, ως πρόεδρο του Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων του Πειραματικού Γυμνασίου Μυτιλήνης, να βρίσκομαι εδώ για την τελετή διδυμοποίησης των σχολείων μας.

Αισθάνομαι ιδιαίτερη χαρά, διότι τούτη εδώ η διδυμοποίηση, δεν αποτελεί

μια τυχαία πράξη. Είναι το αποτέλεσμα μιας κοινής και πρωτοποριακής εκπαιδευτικής προσπάθειας που ξεκί-

νησαν τα σχολεία μας.

Προσωπικά αισθάνομαι διπλά ευτυχής, διότι η τελετή διδυμοποίησης των σχολείων, γίνεται ανάμεσα σε πραγματικά «αδέρφια». Έλληνες και Κύπριοι, δυο αδελφοί λαοί, με κοινούς Ευρωπαϊκούς στόχους, κοινά οράματα και προβληματισμούς. Πέραν όμως τούτων, πέραν των κοινών μας στόχων και επιδιώξεων, στις αρνητικές ιστορικές στιγμές μας, είχαμε πάντοτε και ένα κοινό παρονομαστή. Διότι βλέπετε, τους γείτονες δεν τους επιλέγει κανείς. Και δυστυχώς, οι γείτονές μας, είναι ο κοινός παρονομαστής στις προβληματικές και δυστυχισμένες στιγμές της ιστορίας μας.

Με αυτές τις απλές σκέψεις, χαιρετίζω την ιδέα της διδυμοποίησης των σχολείων μας. Χαιρετίζω την ιδέα της διδυμοποίησης. Μιας ιδέας, που πραγματικά ενώνει, όχι απλά ένα ελληνικό και ένα κυπριακό σχολείο, αλλά ενώνει τους κοινούς στόχους ΔΥΟ αδελφών λαών. Ενώνει τους στόχους των μαθητών, ενώνει τον αγώνα των δασκάλων, ενώνει την αγωνία των γονιών σ' έναν κοινό και μοναδικό σκοπό: Την αναβάθμιση της Ελληνικής και Κυπριακής Παιδείας, που θα φέρει ένα καλύτερο μέλλον για τα παιδιά μας, ένα καλύτερο μέλλον για τους αδελφούς λαούς μας.

Μαρία Χατζηκομνηνού

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ 15/ΜΕΛΟΥΣ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ

Αγαπητοί συμμαθητές, αδέρφια μας από την Κύπρο, αγαπητοί γονείς και καθηγητές.

Βρισκόμαστε, όπως ξέρετε, σήμερα εδώ κοντά σας σαν αποτέλεσμα της επιτυχούς προσπάθειας του Γυμνασίου Μακεδονίτισσας Κύπρου και του Πειραματι-

κού Γυμνασίου Μυτιλήνης, για διδυμοποίηση των δύο αυτών σχολείων. Δεχτήκαμε με ενθουσιασμό την πρόταση του διευθυντή μας να έρθουμε εδώ γι' αυτήν την τελετή και ήμασταν σίγουροι ότι το ταξίδι μας εδώ θα ήταν μια μοναδική εμπειρία,

που θα μας μείνει αξέχαστη.

Οι συμμαθητές μας από τη Μυτιλήνη και οι καθηγητές, σας στέλνουν την αγάπη τους και σας περιμένουν στο νησί για να ανταποδώσουμε τη ζεστή φιλοξενία σας και με τη σειρά μας να σας ξεναγήσουμε, να στα-

θεροποιήσουμε και να αναπτύξουμε μια φιλία που πιστεύουμε να κρατήσουμε για πάντα.

Εμείς που έχουμε την ευκαιρία να βρισκόμαστε στο νησί μαζί με τα συναισθήματα της χαράς και του ενθουσιασμού, νιώσαμε συγκίνηση αλλά συνάμα και αγανάκτηση βλέποντας την πράσινη γραμμή να χωρίζει το νησί σας στα δύο. Ελπίζουμε σύντομα να έρθει η Ελευθερία στο πολυβασανισμένο νησί σας και την επόμενη φορά που θα έρθουμε, που δεν είναι μακριά, να μπορούμε να το επισκεφτούμε ολόκληρο.

Ιωάννα Λάσκαρη

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΝΟΜΑΡΧΗ ΛΕΣΒΟΥ

Αγαπητοί αδελφοί
της Κύπρου,

Όταν ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων του Πειραματικού Γυμνασίου Μυτιλήνης με ενημέρωσε, αρκετό καιρό πριν, για την πρόθεση των δύο σχολείων να «Διδυμοποιηθούν», δε σας κρύβω τη συγκίνηση την οποία αισθάνθηκα, αναλογιζόμενος τους ιστορικούς, γλωσσικούς, θρησκευτικούς και συναισθηματικούς δεσμούς που συνδέουν τις δύο χώρες.

Η πρωτοβουλία που αναλάβατε δίνει τη δυνατότητα στα δύο σχολεία και κυρίως στα παιδιά που συμμετέχουν στην παρούσα

αποστολή, αλλά και σε αυτήν που θα ακολουθήσει για τους μαθητές της Λευκωσίας στη Μυτιλήνη, να γνωρίσουν τις χώρες, τους ανθρώπους, τους μαθητές και τα εκπαιδευτικά συστήματα, αλλά κυρίως να αντιληφθούν και να βιώσουν τις κοινές ρίζες, καθώς και την ανάγκη διατήρησης των δεσμών των λαών, ανάμεσα σε Ελλάδα και Κύπρο.

Θυμάμαι ακόμα τα αι-

σθήματα αγανάκτησης που μου προκάλεσε (κατά την επίσκεψή μου στην Κύπρο προ δεκαετίας) η εικόνα της χωρισμένης στα δύο Λευκωσίας, μοναδική εικόνα ντροπής για τον εικοστό πρώτο αιώνα, η οποία παραμένει εδώ και τριάντα χρόνια, κόντρα στην πρόοδο και την ευημερία του Κυπριακού λαού, κόντρα στην πτώση των τειχών σε όλο τον κόσμο, κόντρα στη Δημοκρατία που φιλοδοξούμε να κληροδοτήσουμε στα παιδιά μας.

Είμαι βέβαιος ότι οι μαθητές της Λέσβου, που βρίσκονται ήδη κοντά σας αποκομίζοντας βιωματική γνώση για την ιστορία της Κύπρου και τις σύγχρονες εξελίξεις, θα είναι οι καλύτεροι «πρεσβευτές» του χρονίζοντος Κυπριακού

προβλήματος στο λεσβιακό χώρο, αλλά και γενικότερα στην Ελληνική Επικράτεια ανάμεσα στη νεολαία, η οποία πολλές φορές αγνοεί τη σημασία και τις συνέπειες προγενέστερων ιστορικών γεγονότων.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να συγχαρώ τους μαθητές, τους εκπαιδευτικούς και τους γονείς των «Διδυμοποιημένων» σχολείων Μυτιλήνης και Λευκωσίας, να σας δωρίσω έντυπα αναμνηστικά από το νησί της Λέσβου και να σας διαβεβαιώσω ότι θα είναι ιδιαίτερη η χαρά και η συγκίνησή μας όταν με το καλό θα μας επισκεφθείτε και εσείς με τη σειρά σας.

**Με εκτίμηση
και θερμούς χαιρετισμούς,
Πάυλος Βογιατζής**

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ

Φίλοι και φίλες,

Χαιρετίζω την αδελφοποίηση των σχολείων μας. Προγραμματισμένες υποχρεώσεις μου στο Εξωτερικό, δε μου επέτρεψαν να παρευρεθώ μαζί σας. Ο Δήμος Μυτιλήνης, ο μεγαλύτερος Δήμος του Β.Αιγαίου, ένας από αυτούς που συμμετείχαν ενεργά στο πρόγραμμα Αιγαίο-Θράκη-Κύ-

προς, έχει άρρηκτους δεσμούς φιλίας με την Κύπρο. Πολύ πριν από την ενεργοποίηση του προγράμματος αυτού, η Μυτιλήνη, επί δη-

μαρχίας του αείμνηστου Νότη Παναγιώτου, είχε αδελφοποιηθεί με την Πάφο και σήμερα είναι ενεργό μέλος του Δικτύου Αδελφοποιημένων πόλεων με την Πάφο.

Θέλω να γνωρίζετε, ότι οι κάτοικοι της Μυτιλήνης, είναι πάντοτε στο πλευρό των αδελφών μας των Κυπρίων. Ως Δήμαρχος, έχω να σας δηλώσω ότι όπως και οι προκάτοχοί μου, έτσι και προσωπικά, από όπου και αν είμαι, δε θα σταματήσω ποτέ να δηλώνω την αγάπη και την υποστήριξή μου προς την Κύπρο.

Πρέπει επιτέλους, οι διεθνείς οργανισμοί να δώσουν μια δίκαιη λύση, στο πρόβλημα, της μοναδικής παγκοσμίως περιοχής που βρίσκεται υπό στρατιωτική κατοχή από άλλη χώρα.

Τέλος, χαιρετίζω την αδελφοποίηση των σχολείων μας με την ελπίδα, να είναι η απαρχή μιας κοινής πορείας στην ανάπτυξη των εκπαιδευτικών στόχων μας, για ένα καλύτερο μέλλον για τα παιδιά μας.

Αριστείδης Χατζηκομνηνός

ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΕΛΕΤΗ ΔΙΔΥΜΟΠΟΙΗΣΗΣ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΙΓΑΙΟΥ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΠΡΟΣ τον διευθυντή
του ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟΥ ΓΥ-
ΜΝΑΣΙΟΥ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ

Κύριε Διευθυντά

Ενημερώθηκα για τον προγραμματισμό των εκδηλώσεων του Σχολείου σας με την διδυμοποίησή του με το Γυμνάσιο Μακεδονίτισσας της Λευκωσίας και την επικείμενη μετάβα-

ση αντιπροσωπείας των μαθητών σας στην Κύπρο.

Χαίρομαι γιατί η πρότασή σας με τίτλο «ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΤΩΝ ΤΟΠΙΚΩΝ

ΚΟΙΝΩΝΙΩΝ» που υποβάλλατε μαζί με το παραπάνω Σχολείο της Κύπρου και το 1ο Γυμνάσιο της Κομοτηνής, αξιολογήθηκε και εντάχθηκε στο πρόγραμμα ΘΡΑΚΗ-ΑΙΓΑΙΟ-ΚΥΠΡΟΣ

παρέχοντάς σας έτσι και την οικονομική δυνατότητα να προωθήσετε τις ωραίες πρωτοβουλίες σας.

Εύχομαι καλό ταξίδι στους εκπαιδευτικούς και στους μαθητές του γυμνασίου σας που θα μεταβούν στην Κύπρο και επιτυχία στις εκεί ωραίες δραστηριότητές σας. Το Υπουργείο Αιγαίου χαιρετίζει την διδυμοποίηση των δύο Σχολείων και θα είναι πάντοτε συμπαραστάτης σας.

Φιλικά

ΝΙΚΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑΣ ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΝΟΜΟΥ ΛΕΣΒΟΥ

Ξεκινώντας τα ταξίδια μας για την Κύπρο γνωρίζαμε ότι θα βιώσουμε πολύ δυνατά συναισθήματα. Γνωρίζαμε ότι θα ανασκάψουμε τη μνήμη και τη συνείδηση. Κι' αυτό ήταν ένα από τα κίνητρά μας.

Αναλογιστήκαμε και πάλι τα τρία δομικά χαρακτηριστικά της ελληνικής μας ταυτότητας. Αυτά που πριν χιλιάδες χρόνια αποτελούσαν το εισιτήριο των απανταχού Ελλήνων για την συμμετοχή τους στους ολυμπιακούς αγώνες, δηλαδή:

Το όμαιμον

Το ομόγλωσσον και

Το ομόθησκον

Αυτά αποτελούν πάντα τους ακατάλυτους δεσμούς που θα ενώνουν τους Έλληνες μεταξύ τους και θα μας κάνουν να αναγνωριζόμαστε ως αδέρφια.

Οι επισκέψεις μας σε χώρους αρχαιολογικούς, σε μουσεία και εκκλησίες, η αναστροφή μας μαζί σας και η τόσο εγκάρδια φιλοξενία που μας επιφυλάξατε, επιβεβαίωσαν και δικαίωσαν τις προσδοκίες μας.

Σας ευχαριστούμε μέ-

σα από την καρδιά μας.

Αυτό που γίνεται σήμερα με το Πειραματικό Γυμνάσιο Μυτιλήνης και το Γυμνάσιο Μακεδονίτισσας μπορεί να επαναληφθεί και με άλλα σχολεία της Λέσβου και της Κύπρου. Αξίζει και είναι σκόπιμο να φρεσκάρουμε τη γνώση μας ο ένας για τον άλλον. Γιατί καλά το λέει ο εθνικός μας ποιητής Κωστής Παλαμάς:

«Όσο γνωρίζω πιο καλά
τόσο αγαπώ πιο πλέρια»

Αγαπητοί συνάδελφοι

και φίλοι,

Μια κεντρική πλατεία της πόλης της Μυτιλήνης ονομάζεται «Πλατεία Κυπρίων Πατριωτών». Επίσης ο μεγαλοπρεπής μνημειώδης ναός της Μυτιλήνης, του οποίου ο τρούλος δεσπόζει στο κέντρο της πόλης, είναι αφιερωμένος στον Κύπριο ιεράρχη «Άγιο Θεράποντα».

Φαίνεται ότι η απόσταση που μας χωρίζει δεν είναι καθόλου μεγάλη. Με κάποιους τρόπους σας έχουμε στην καρδιά μας. Έτσι με την σημερινή διδυμοποίηση ανοίγουμε το δρόμο για καλύτερη γνωριμία μα και περισσότερο αγάπη.

Η αμοιβαία μας αγάπη θα είναι το θεμέλιο και η πυξίδα των σχέσεών μας από δω και πέρα.

**Κουρβανιού - Δημοπούλου
Βασιλική
Φιλολόγος**

Οι διευθυντές των Σχολείων μας και οι πρόεδροι των μαθητικών συμβουλίων υπογράφουν τη διακήρυξη διδυμοποίησης στις 2-2-2004 στη Λευκωσία.

Το θαυμάσιο θεατρικό του Γυμνασίου Μακεδονίτισσας εν δράσει κατά τις εκδηλώσεις διδυμοποίησης στη Λευκωσία.

Τα εκπληκτικά χορευτικά και μουσικά τμήματα των σχολείων μας, με τη βοήθεια των δασκάλων τους είχαν απρόσμενα άριστα αποτελέσματα. Το ίδιο εκπληκτικές ήταν και οι μαθητικές χορωδίες. Η παραδοσιακή μουσική, το τραγούδι και ο χορός μαζί με τα κατά περίπτωση παραδοσιακά εδέσματα που σε μερικές περιπτώσεις ετοιμάστηκαν από τους γονείς των παιδιών, ευχαρίστησαν ιδιαίτερα μικρούς και μεγάλους που το έδειξαν με τον τρόπο τους ο καθένας.

Οι αρχές μα κυρίως οι Δήμοι των νησιών μας στάθηκαν δίπλα μας σε όλες τις στιγμές των εκδηλώσεων διδυμοποίησης, στηρίζοντας ουσιαστικά και αποτελεσματικά τα σχολεία μας. Στη φωτογραφία ο Δήμαρχος Μυτιλήνης κ. Άρης Χατζηκομνηνός και η αντιδήμαρχος κ. Μαρία Μπουρνού στην επίσημη υποδοχή των Κύπριων αδελφών μας στη Λέσβο, που έγινε στο Δημαρχείο Μυτιλήνης.

Από τις κοινές επισκέψεις των δίδυμων σχολείων μας σε αρχαιολογικούς και άλλους χώρους των νησιών μας. Ενημέρωση στις θερμές πηγές Πολιχνίτου.

Στους δρόμους της πράσινης γραμμής. Πρόχειρα «τείχη του αίσχους» πηγώνουν την έννοια της ελευθερίας στη μοναδική πλέον σε όλον τον κόσμο πόλη που χωρίζεται στα δύο με αυτό το τείχος του μίσους, της βίας του πολέμου και της απανθρωπιάς, που με τις ευλογίες των εμπόρων των εθνών έχει υψωθεί στη Λευκωσία.

ΟΙ ΑΔΕΛΦΕΣ ΕΛΙΕΣ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΦΙΛΙΑΣ.
Στην αυλή του Πειραματικού Γυμνασίου Μυτιλήνης φυτεύτηκαν οι δύο δίδυμες ελιές της εικόνας από τους διευθυντές των σχολείων της Μακεδονίτισσας και του Πειραματικού μας Σχολείου. Το τιμημένο χρώμα της πολύπαθης Κύπρου που μεταφέρθηκε για το σκοπό αυτό από τη μεγαλόνησο, έσμιξε στις ρίζες των δύο δένδρων για ριζώσει μαζί τους και η αγάπη μαζί με τη συνεργασία και τη φιλία των εκπαιδευτικών, των μαθητών μας και των γονιών τους ... εις τους αιώνες! Αναμνηστικές μαρμάρινες χρυσογραμμένες πλάκες εντοιχίστηκαν για τον ίδιο λόγο στις προσόψεις των δύο σχολείων στη Λευκωσία και τη Μυτιλήνη αντίστοιχα.

Εθνική υπερηφάνεια για τις μορφές του Κυπριακού αγώνα και εθνική αγανάκτηση για τους δήμιους των αγωνιστών στους πολυάριθμους χώρους μαρτυρίου για την ελευθερία της Κύπρου.

Καταθέτοντας στεφάνι σ' αυτούς που πότισαν με το αίμα τους το δέντρο της λευτεριάς. Για όσους αγνοούνται παραμένουν άσβεστες οι ελπίδες μα και ο πόνος των δικών τους μαζί με τον πόθο για επιστροφή έστω μετά από τριάντα χρόνια και εκδηλώνεται συνεχώς και σε κάθε ευκαιρία με ποικίλους τρόπους.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΕΛΕΤΗ ΔΙΔΥΜΟΠΟΙΗΣΗΣ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

**ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ
ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ
ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟΥ
ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ
ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ**

**«Γιάννης και
Αριστείδης Δελής»**

Αγαπημένα μας αδέρφια της Κύπρου

Είμαστε πολύ λίγες ημέρες μαζί σας, μα μέσα μας πρόλαβε να περισσέψει:

Η χαρά από την εκπληκτική φιλοξενία σας

Το δέος και η συγκίνηση από την διαπίστωση πως σε κάθε γωνιά της Κύπρου μας, ακούγαμε ξεκάθαρα και ζωντανούς τους κτύπους της καρδιάς των ηρώων που υπέγραψαν με το αίμα τους την ελευθερία αυτού του τόπου.

Πρόλαβε να περισσέψει ακόμα

Η οργή για τους πρώιμους και όψιμους αυτόκλητους δήθεν προστάτες της ειρήνης και των λαών που σπέρνουν τον τρόμο, τον όλεθρο και τον θάνατο για να εξυπηρετήσουν τα άνομα συμφέροντά τους.

Πρόλαβε τέλος να περισσέψει

Η αγαλλίαση από την διαπίστωση πως κάθε κύταρο του έθνους μας, είναι ζωντανό και συνεχίζει να μεγαλουργεί στον χώρο της οικονομίας, της τέχνης και του πολιτισμού, δείχνοντας στην ανθρωπότητα πως σε αυτήν τη γω-

**Η κατεχόμενη Λευκωσία
όπως φαίνεται από τον πύργο Σιακόλα.**

νιά του κόσμου υπάρχουν και θα υπάρχουν για πάντα: άσβεστοι πόθοι, συνεχείς αγώνες και ακλόνητη πίστη για την ελευθερία.

Αγαπητοί μας μαθητές, πρώτα

Και αγαπημένα μας αδέρφια της Κύπρου

Ξεκινήσαμε από ένα

σί της Σαφφούς και του Αρίωνα, του Μυριβήλη, του Βενέζη και του μεγάλου Ελύτη για να έλθουμε εδώ στην Κύπρο, να σταθούμε δίπλα-δίπλα (σαν δίδυμα αδέρφια πιά) στον λόφο της Μακεδονίτισσας, και να φωνάξουμε μαζί, να ακουστεί σε όλο τον κόσμο, πως θα είμαστε για

**Η καθηγήτρια Μαρία Κουγιάλη, που είχε
το γενικό πρόσταγμα της εκδήλωσης στη Λευκωσία.**

νησί που αισθάνεται απειλητική την ανάσα του ίδιου εχθρού, ενός εχθρού που η ιστορία μας θυμίζει πως δεν ήταν ποτέ φίλος, μα πάντα εχθρός.

Ξεκινήσαμε από το νη-

πάντα δεμένοι σαν μια γροθιά στους αγώνες του έθνους μας (όπως άλλωστε συνέβαινε στην ιστορία μας μέχρι τώρα), **πιστεύοντας στον ίδιο Θεό έχοντας το ίδιο αίμα και μιλώ-**

ντας την ίδια γλώσσα.

Έτσι θα γαληνεύει και η ψυχή των ηρώων μας

Έτσι θα χαίρονται οι ουρανοί των αγιοτόκων νησιών μας

Έτσι θα μας τρέμουν οι εχθροί μας.

Αυτό ας αποτελεί και τον βασικό στόχο της σημερινής διδυμοποίησης του Πειραματικού Γυμνασίου Μυτιλήνης με το Γυμνάσιο Μακεδονίτισσας Κύπρου.

Για ένα έθνος που καθημερινά μάχεται για την ελευθερία την δημοκρατία και τον πολιτισμό, πρωταρχική σημασία έχει να ξέρουν οι νέοι του τους φίλους τους αλλά και τους εχθρούς τους. Πρέπει να γνωρίζουν τις δυνάμεις τους αλλά και τις αδυναμίες τους, πρέπει να μαθαίνουν για τα κατορθώματα αλλά και για τα λάθη των προγόνων τους.

Με την σημερινή διδυμοποίηση αναλαμβάνουμε την ευθύνη, μαθητές-γονείς και εκπαιδευτικοί των δύο Σχολείων, να δυναμώσουμε τους δεσμούς των σχολείων αυτών, αλλά του ευρύτερου κοινωνικού τους χώρου, για να εργαστούμε αποτελεσματικά με στόχο να μεταφέρουμε στις επόμενες γενιές όλα όσα μας παρέδωσαν οι προηγούμενες.

«**Κράτει ό έχεις**» γράφει ο απόστολος Παύλος, και αυτό θα ο εφαρμόσουμε με οποιοδήποτε κόστος.

Βασίλης Κοντάρης

Το Σάββατο 31 του Γενάρη, δώδεκα μαθητές και μαθήτριες μαζί με τους συνοδούς καθηγητές μας ξεκινήσαμε για το νησί της Αφροδίτης, την πανέμορφη Κύπρο.

Σκοπός μας ήταν η διδμοποίηση του Πειραματικού Γυμνασίου Μυτιλήνης όπου φοιτούμε, με το Γυμνάσιο Μακεδονίτισσας Λευκωσίας. Όλα τα παιδιά αισθανόμασταν χαρά και συγκίνηση που θα επισκεπτόμασταν την Κύπρο και θα γνωρίζαμε τα αδέρφια μας.

Όταν φτάσαμε στο αεροδρόμιο της Λάρνακας τα παιδιά μαζί με τους καθηγητές τους μας υποδέχθηκαν πολύ θερμά προσφέροντας στον καθένα από εμάς ένα κόκκινο τριαντάφυλλο. Μέσα στο λεωφορείο, στο δρόμο για τη Λευκωσία είχαμε την ευκαιρία να γνωριστού-

με καλύτερα με τα παιδιά και να αισθανθούμε ότι ήμασταν φίλοι από παλιά. Όταν φτάσαμε στα σπίτια των μαθητών που θα μας φιλοξενούσαν, οι γονείς τους μας υποδέχθηκαν με τόση ζεστασιά λες και ήμασταν δικά τους παιδιά.

Γνωρίζοντας το νησί της Αφροδίτης

Την επόμενη μέρα επισκεφθήκαμε όλοι μαζί, μαθητές και καθηγητές μία από τις μεγαλύτερες και ομορφότερες πόλεις της Κύπρου, την Πάφο. Στο δρόμο μας για την Πάφο συναντή-

σαμε το μοναδικό σε ομορφιά τοπίο με το όνομα Πέτρα του Ρωμιού όπου εκεί κατά τη μυθολογία γεννήθηκε η θεά Αφροδίτη, ενώ σύμφωνα με την παράδοση, τον τεράστιο αυτόν βράχο, τον πέταξε ο Διγενής σε πειρατές που έκλειψαν την αγαπημένη του. Μετά από μια σύντομη ξενάγηση στα

εντυπωσιακά ψηφιδωτά με θέματα παρμένα από τη μυθολογία, περπατήσαμε για λίγη ώρα στο γραφικό λιμανάκι της Πάφου.

Τη Δευτέρα 2 Φεβρουαρίου επισκεφθήκαμε το Γυμνάσιο Μακεδονίτισσας, γνωρίσαμε πολλά από τα παιδιά που φοιτούν εκεί και παρακολουθήσαμε δύο ώρες μαθήματος. Έτσι πήραμε μια γεύση από το εκπαιδευτικό σύστημα της Κύπρου. Στη συνέχεια επισκεφθήκαμε το κέντρο της Λευκωσίας και την Πράσινη γραμμή. Η κατεχόμενη Λευκωσία κατά μήκος της γραμμής αυτής, ερειπωμένη και εγκαταλειμμένη μας προξένησε ρίγος και αγανάκτηση. Πώς είναι δυνατόν να υπάρχουν ακόμα διαχωριστικές γραμμές σήμερα, που σε όλο τον κόσμο τα τείχη του μίσους έχουν πέσει; Πώς είναι δυνατόν 30 χρόνια μετά να μην έχει βρεθεί λύση στο Κυπριακό πρόβλημα;

Την Τρίτη 3 Φεβρουαρίου έγινε στο Γυμνάσιο Μακεδονίτισσας η επίσημη τελετή διδμοποίησης. Ήμασταν όλοι πολύ συγκινημένοι γιατί απ' αυτή τη στιγμή θα ήμασταν και τυπικά αδέρφια. Στο τέλος της εκδήλωσης το σχολείο μας παρουσίασε τους τοπικούς μας χορούς με τις παραδοσιακές φορεσιές.

Το επόμενο πρωί ξεκινήσαμε για την ελεύθερη Αμμόχωστο. Στο δρόμο επισκεφθήκαμε τον Αχυρώνα όπου εκεί θυσιάστηκαν 4 παλικάρια στην προσπάθειά τους να αντιμετωπίσουν τις αγγλικές δυνάμεις. Σήμερα είναι μουσείο της ΕΟΚΑ. Τέλος φθάνουμε στη Λάρνακα όπου γευματίζουμε σε ένα παραδοσιακό στέκι με κυπριακούς γευστικούς μεζέδες δίπλα στο γαλάζιο της θάλασσας. Το βράδυ της ίδιας μέρας ακολούθησε το επίσημο αποχαιρετιστήριο δείπνο όπου όλοι ήμασταν λυπημένοι αφού η ώρα της αναχώρησης πλησίαζε. Την επόμενη μέρα ετοιμάσαμε τις βαλίτσες μας και μετά από μια τελευταία σύντομη επίσκεψη στο σχολείο της Μακεδονίτισσας, αποχαιρέτησαμε με μεγάλη λύπη τους καλούς μας φίλους. Παίρνοντας το λεωφορείο φθάνουμε μαζί με τα αδέρφια μας στο αεροδρόμιο της Λάρνακας. Ακολουθεί μια ιδιαίτερα συγκινητική στιγμή αποχαιρέτισμού και φεύγουμε με την υπόσχεση ότι σύντομα θα τους έχουμε κοντά μας.

Ανέστης Αντωνάκης

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ του Διευθυντή του Πειραματικού Γυμνασίου Μυτιλήνης «Γιάννης και Αριστείδης Δελής»

Σεβασμιότατε, κ. Νομάρχη Λέσβου, κ. Δήμαρχε Μυτιλήνης, κ. Διευθυντή του Γυμνασίου Μακεδονίτισσας Κύπρου, κ. Πρόεδρε του Συνδέσμου Γονέων Μακεδονίτισσας,

Αγαπητοί Συνάδελφοι και Γονείς του Πειραματικού Γυμνασίου Μυτιλήνης,

Αγαπητοί μας μαθητές,
Κυρίες και Κύριοι.

Όσο και να προσπαθήσω να κρύψω τα συναισθήματά μου, θα είναι αδύνατο. Είναι τέτοιες στιγμές, για έναν εκπαιδευτικό, από τις πιο δημιουργικές και συγκινησιακά φορτισμένες.

Την Τρίτη 3 Φεβρουαρίου του 2004, υπογράψαμε στη Λευκωσία τη διακήρυξη Διδυμοποίησης του Π.Γ.Μ. με το Γ.Μ.Λ.. Στη συνέχεια ζήσαμε έντονες στιγμές, γνωρίζοντας καλύτερα τον Αγώνα της Μαρτυρικής μας Κύπρου και απολαμβάνοντας την αγάπη και την εκπληκτική φιλοξενία των Κύπριων αδελφών μας. Σήμερα, εδώ στη Μυτιλήνη, επιβεβαιώνουμε τους ιδιαίτερους δεσμούς μας με το Σχολείο της Μακεδονίτισσας.

Για μένα είναι η πιο μεγάλη τιμή που θα μπορούσα να έχω. Και αυτό γιατί πιστεύοντας τόσο πολύ στο λειτούργημα που προσπαθώ να ασκώ, έχω την ευκαιρία, ως τιμονιέρης του Πειραματικού Γυμνασίου, να καταφέρνω μαζί με τους μαθητές, τους συναδέλφους και τους γονείς των μαθητών, να ζω τέτοιες στιγμές. Ένα ανοιχτό στην κοινωνία Σχολείο ανοίγει δρόμους στους μαθητές του. Κορυφαία επιτυχία θα ήταν να καταφέρνει στην πράξη να παίζει κάποιο ρόλο

Από την Τελετή Διδυμοποίησης στη Μυτιλήνη

στην ενότητα του Έθνους μας. Και αυτό γίνεται σήμερα.

Πριν φύγουμε για την Κύπρο (τον τελευταίο Φεβρουάριο) κάποιοι μαθητές ρωτούσαν:

“Κύριε, σε ποια γλώσσα θα συνεννοούμαστε με τους Κύπριους μαθητές;”

Είναι φανερό πως δε μπορούσαν να πάρουν απάντηση από τους γονείς τους!

Σήμερα λοιπόν ξέρουν, μαθητές και γονείς, πως αυτοί οι “Κύπριοι μαθητές” είναι αδελφια μας, έχουν την

και τα αδελφια μας.

Είμαστε άγρυπνοι και αγωνιζόμαστε μαζί για τη λευτεριά. Και το δέντρο της Λευτεριάς δε μεγαλώνει με μεσάζοντες και ξενόφερτους διαμεσολαβητές, Θέλει δουλειά πολλή.

Καλωσορίζουμε λοιπόν τους αδελφούς μας από την Κύπρο, και κλείνοντας οφείλω να πω και τούτο:

Είναι ιδιαίτερη η ικανοποίησή μου για τη δημιουργική συνεργασία του Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων του Πειραματικού Γυμνασίου. Με

ίδια γλώσσα με μας, πιστεύουν στον ίδιο Θεό και στις φλέβες τους κυλάει αίμα Ελληνικό. Οι δεσμοί αυτοί είναι αιώνιοι (όπως θα αναφέρει ο κ.Αναγνώστου αργότερα) είναι ακατάλυτοι, είναι ιεροί.

Οι μαθητές μας περπάτησαν στο χρώμα της πολύπαθης Κύπρου, όπου έσμιξε στον κοινό αγώνα για τη Λευτεριά, το αίμα πολλών αγωνιστών από την Κύπρο, μαζί με αυτό των αγωνιστών από χίλιους δυο τόπους όπου ζει και μεγαλουργεί ο Μητροπολιτικός και Περιφερειακός Ελληνισμός.

Όσο και να θελήσουμε να δούμε με καλή διάθεση το περιβάλλον του Ελληνισμού, δε θα μπορέσουμε να ισχυριστούμε πως δεν έχουμε εχθρούς. Πως δε μας απειλούν θανάσιμοι κίνδυνοι.

Δεν ξεχνάμε λοιπόν.

Δεν ξεχνάμε την ιστορία μας, τον πολιτισμό μας, τη θρησκεία μας

υποδειγματικό, διακριτικό και αποδοτικό τρόπο είναι κάθε στιγμή δίπλα μας. Το ίδιο πρέπει να πω και για το Μαθητικό Συμβούλιό μας και βέβαια για τους Συναδέλφους μου, που εργάστηκαν για να ανεβάσουν σε τόσο υψηλό επίπεδο το Σχολείο μας.

Επίσης ευχαριστώ το Μουσικό Σχολείο που πάντα συνεργάζεται μαζί μας και μας δίνει το δικαίωμα να μοιραζόμαστε μαζί τους τις τεράστιες επιτυχίες τους.

Τελειώνοντας, δε λησμονώ να ευχαριστήσω για τη συμπαράσταση και τη φιλοξενία τους Κύπριους αδελφούς μας, τους κ.κ.Δημάρχους

Θερμής κ. Κ. Φραγκόπουλο, Πλωμαρίου κ. Μιχ. Μαμάκο, Μήθυμνας κ. Λευτ. Βογιατζή και βέβαια το Δήμαρχο Μυτιλήνης κ. Άρη Χατζηκομνηνό, που είναι δίπλα μας, σε κάθε προσπάθειά μας.

Σας ευχαριστώ όλους,
Β. Κοντάρης

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ του Διευθυντή του Γυμνασίου Μακεδονίτισσας Λευκωσίας

Μήνυμα αδελφικής αγάπης, μήνυμα εκπαιδευτικής συναντίληψης και κοινού Εθνικού προσανατολισμού εναποθέτω στις πύλες του αδελφού Πειραματικού Γυμνασίου Μυτιλήνης και με άπειρους και εγκάρδιους χαιρετισμούς από μέρους όλου του ελληνισμού της Κύπρου, από μέρους όλων των διδασκόντων και διδασκομένων στο Γυμνάσιο Μακεδονίτισσας, αγκαλιάζω το λαό της Μυτιλήνης, παράγοντες και φορείς μέσα κι έξω από το διαλεκτό σας εκπαιδευτήριο και καταθέτω την ιδιαίτερη εκτίμησή μου στον εκλεκτό συνάδελφο κ. Κοντάρια για την τόσο ζεστή, φιλική και αγαστή συνεργασία μας.

Το αποτέλεσμα αυτής της απλής αμφίδρομης επικοινωνιακής σχέσης των δυο εκπαιδευτηρίων της τόσο απαραίτητης σήμερα για τα δρώμενα της Ελληνικής Παιδείας, θα ανοίξει πιστεύω νέους ορίζοντες ευρύτερης συνεργασίας και θα ενδυναμώσει το αρραγές (πλέον) αντιστασιακό και ενιαίο ελληνικό περιφερειακό μέτωπο που κάτω από το φως της μακραίωνης Ελληνικής παράδοσης θα πρέπει να εγγυάται και να διαφυλάσσει την πολιτισμική μας αρχοντιά, το στίγμα και το ριζικό μας σ' αυτήν την αιγιαλίτιδα αμυντική ζώνη απέναντι στις αμμουδιές του Ομήρου και σε κείνο το πολύπαθο νησί, σε κείνο το νησί της Κύπριδας, σε κείνο το Χρυσοπράσινο Φύλλο.

Αν σήμερα η νέα γενιά των Ελλήνων μέσα από την καλλιέργεια του νεοελληνικού πνεύματος δεν επιδιώκει την όσο ποτέ άλλοτε ενοποίηση, συντονισμό, επαγρύπνηση και συστράτευση των δυνάμεών της, πολύ φοβάμαι ότι αυτοπαροπλίζεται μπροστά

στη θύελλα της παγκοσμιοποιημένης και κονσερβοποιημένης οικονομικής διάστασης που στο πέρασμά της φαίνεται να σαρώνει και να αλώνει όχι μόνο συνειδήσεις αλλά να καταλύει και να περιθωριοποιεί πολιτισμούς σαν το δικό μας και να μουντζώνει πανανθρώπινες αξίες.

Μέσα απ' αυτές τις ανησυχίες μας συστρατευόμαστε σήμερα με το Πειραματικό Γυμνάσιο Μυτιλήνης και από κοινού ζητούμε τη συμπόρευση ώστε να δημιουργήσουμε ένα καλύτερο κι ελπιδοφόρο μέλλον για όλα τα νέα βλαστάρια του Ελληνικού Έθνους.

Βέβαια είμαι σίγουρος πως πέρα κι έξω από το πνεύμα της διδυμοποίησής μας θα επιζητείτε ν' ακούσετε κάτι περισσότερο για το μαρτυρικό νησί μας. Όσα όμως κι αν σας αναφέρω πιο κάτω είναι δύσκολο κάποιος να ξεπλέξει τα ιστορικά νήματα του Ελληνισμού της Κύπρου και να γίνει δίκαιος κριτής ή επικριτής της ευθύνης και του λάθους.

Η Κύπρος από τα πανάρχαια χρόνια αποτελούσε σταυροδρόμι για τους κατακτητές της Μεσογείου και ταυτόχρονα μήλο της έριδας για τις μεγάλες αυτοκρατορίες που κατά καιρούς επιζητούσαν και επιζητούν το στραγγαλισμό κάθε λαού που δεν αποδέχεται τις υπερφίαλες πολιτικές και οικονομικές τους ορέξεις.

Απρόσμενους αφέντες που εσθλιτικά με τα σύνεργα τους δοκίμασαν την αντοχή της μαρτυρικής μας πατρίδας, μπορεί κάποιος ν' απαριθμήσει όχι λίγους, αλλά πολλούς ανώνυμους στο σημερινό πολιτικό προσκήνιο, αλλά και επώνυμους που στην πολιτική τους δράση καυχώνται μέχρι σήμερα για τη συγκομιδή μιας ατέρμονης σειράς κατακτήσεων και αποικιών.

Το νησί μας δυστυχώς είχε την «τύχη» να μαρτυρήσει, να γευτεί, την υποταγή, περνώντας διαδοχικά σαν κύπελλο συμφεροντολογικού και πολιτικού πρωταθλήματος από τους Φοίνικες και τους Πέρσες στους Ρωμαί-

ους και στους Φράγκους, στους Ενετούς, στους Τούρκους και στους Άγγλους.

Όμως το φρόνημα και η ψυχή μας αντιστάθηκε και δεν επέτρεψε την αλλοίωση της κουλτούρας και του πολιτισμού μας που βγαίνει μέσα από τις εθνικές καταβολές μας, και μετουσιώνεται σε γρανιτένια θέληση που μας επιτρέπει να ζούμε σ' εκείνο το απόμακρο ακρωτήριο της Μεσογείου και να γράφουμε τη δική μας νεοελληνική ιστορία.

Κορύφωση αντίστασης και αγώνα το '55-'59 που με αυταπάρηση κι ενθουσιασμό διέγραψε την πορεία της αντίστροφης μέτρησης που μας άνοιξε το δρόμο έτσι ώστε να χαράξουμε την αρχή του τέλους μιας πολυδαίδαλης δουλειάς και εξαθλίωσης.

Η σκληρή δοκιμασία του αγώνα μας για Λευτεριά και η καταγραφή νέων ηρώων που ενσάρκωσαν τη μορφή του Λεωνίδα και του Αθανάσιου Διάκου μας έδωσε το δικαίωμα, το καλοκαίρι του 1960 ν' αναπνεύσουμε έστω και με ξένα υποστυλώματα, τον αέρα της ελεύθερης έκφρασης, της δράσης και της πολιτικής συγκρότησης σαν κράτος με βασικό πνεύμονα λειτουργίας εμάς τους Έλληνες, που αν και πληθυσμιακά υπέρτεροι της τουρκοκυπριακής μειονότητας, που δυστυχώς παρέμεινε στο νησί μας σαν κάταλοιπο μέσα στο ατόφιο Ελληνικό στοιχείο, από την εποχή της επεκτατικής οθωμανικής θηριωδίας του Λαλά Μουσταφά, αν και οπλισμένοι και θωρακισμένοι με παραδοσιακό παρελθόν προγονικού κάλλους και ανεπανάληπτης πολιτιστικής κληρονομιάς, δεν μπορέσαμε να υποσκελίσουμε το αντίβαρο της αγγλικής πολιτικής που στηρίζεται στο γνωστό για τους αγγλοσάξωνες βδελυρό απόφθεγμα «διαίρει και βασίλευε», και δε φτάσαμε δυστυχώς ποτέ στην ολοκλήρωση του μεγάλου μας χρέους προς όλους εκείνους που θυσιάστηκαν και ονειρεύτηκαν την Ελευθερία αμόλυντη κι ανέγγιχτη.

Η υπογραφή ανακήρυξης της Κυπριακής Δημοκρατίας που επετειακά γιορτάζεται την 1η Οκτωβρίου κάθε χρόνο, αποτελεί βέβαια την πρώτη πράξη ενός αγώνα που έστησε τις βάσεις για την εδραίωση της ειρήνης και ταυτόχρονα ενεχείρισε σε μας τους Έλληνες όλες εκείνες τις προϋποθέσεις της ανασύστασης του πολιτικού μας βίου, της ανάστασης από ένα σταυρικό θάνατο χιλιάδων χρόνων και της ανάκτησης εκείνων των δυνάμεων που κληρονομήσαμε από

μέσα από δολοπλοκίες που στόχευαν στη διάλυσή μας και τον ενταφιασμό μας ως κράτος ανεξάρτητο και ισότιμο μέλος των Ηνωμένων Εθνών, εμπόδισε αυτούς που πίστεψαν στην αυτοδιάλυση και την καταστροφή μας και διέψευσε τους ισχυρούς πως οι μικροί λαοί δεν αυτοδημιουργούνται και δεν επιβιώνουν χωρίς τα ξένα δεκανίκια.

Ο Ελληνισμός της Κύπρου ανασκουμπωμένος και προβάλλοντας

Βραδιά Αποχαιρετισμού των αδελφών μας Κυπρίων στη Μυτιλήνη

τον Ονήσιλο, το Ζήνωνα και τον Ευαγόρα.

Μέσα όμως από ένα Σύνταγμα που στην πραγματικότητα μας επεβλήθη από αυτούς που εποπτεύουν μέχρι σήμερα την τύχη των αδύνατων κρατών, ανάβλυσαν και διέρρευσαν πολύ νωρίς διχοτομικά σχέδια που κωδικοποιημένα στα μέτρα της τουρκοκυπριακής μειονότητας αποκρυπτογραφήθηκαν και οδήγησαν το αναιμικό και νεοσύστατο κυπριακό κράτος σε μια πολύμορφη δοκιμασία.

Τούτη όμως η δοκιμασία, που εμείς τη γευτήκαμε στα πολύ νεανικά μας χρόνια και τη γευόμαστε ακόμη, δεν μπόρεσε να κλονίσει και να διαβρώσει τα θεμέλια της Κυπριακής Δημοκρατίας, γιατί ακριβώς η θέληση μας να ζήσουμε ελεύθεροι, έστω και

δυνάμεις αναδημιουργίας μέσα σε λίγες μόνο δεκαετίες από την ίδρυση της Δημοκρατίας μας, απέδειξε πως διαθέτει ικανότητες προόδου και πνευματικής ανέλιξης, χωρίς να εμποδίζεται από τη μόνιμη απειλή των νεοτούρκων του 20ου αιώνα, που εκμεταλλευόμενοι την παράνοια μας και την αποκοτιά μας, σε στιγμές εθνικής αδράνειας και εσωτερικού διχασμού, έγιναν μόνιμοι θαμώνες στις πόλεις και στα χωριά μας.

Υπάρχουμε όμως, αναγνωρίζομαστε από διεθνείς οργανισμούς, το στίγμα μας δεν ξεγράφεται από το χάρτη, δεν καταλύεται η Ελληνικότητά μας.

Καλλωπίσαμε βέβαια, ακόμα την πολιτεία και τη Δημοκρατία μας, τόσο

γρήγορα όσο λίγοι λαοί, όμως στις δάφνες της υλικής ευμάρειας δεν πρέπει να επαναπαυτούμε και να ξεχαστούμε.

Δυστυχώς παραμένει ακόμα στον Πενταδάκτυλο, μια κόκκινη σημαία, ένδυμα ντροπής και προσβολής που επισκιάζει την ησυχία μας και αμαυρώνει τ' όνομα της Δημοκρατίας και της Φυλής μας.

Στενάζει σήμερα ο Πενταδάκτυλος και μας περιμένει. Βογγά η Κερύνεια στα πόδια του και προσεύχεται για τη μέρα της Λύτρωσης και της επιστροφής μας.

Να 'στε όμως σίγουροι πως μπροστά στους οραματισμούς των εχθρών μας δεν εφησυχάζουμε και δεν καταθέτουμε μοιρολατρικά την πίστη και την ελπίδα μας στις διαπραγματεύσεις με τους εμπόρους των εθνών.

Όσοι εποφθαλμιούν στην κατάλυση της Κυπριακής Δημοκρατίας νομίζω πως απατώνται και τούτη την αχαράκτηριστη επιβουλή θα την αλλάξουν μόνο αν το ανάστημά μας, όσο μικρό κι ασήμαντο είναι, προβάλλει την απαιτούμενη αντίσταση εθνικού χρέους κι αρνηθεί επιτέλους τη διαπραγμάτευση της πατρογονικής γης.

Ασφαλιστική δικλείδα για την επιβίωση μας και τη διαφύλαξη της Δημοκρατίας η επαγρύπνηση και η προετοιμασία για νέο αγώνα ανάκτησης των εδαφών μας.

Δε διαπραγματευόμαστε αυτά που μας ανήκουν, όσα χρόνια κι αν περάσουν, γιατί τούτο το μήνυμα που πολλοί δυστυχώς ακόμα δεν κατανόησαν, αποτελεί εθνική επιταγή, βγαίνει μέσα από τα πνευμόνια της φυλής μας και είναι ελπίδα σωτηρίας Ελληνοπρεπής, που αρμόζει σ' όσους διαλέγουν τον έντιμο θάνατο από την ταπείνωση και τον εθνικό ξεπεσμό. Μόνο οι εραστές τούτης της θεωρίας αποδείχτηκαν κερδισμένοι μέσα στην Παγκόσμια Ιστορία.

Λ. Κακογιάννης

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ του Διευθυντή Μέσης Εκπαίδευσης Κύπρου

Με πολλή χαρά χαιρετίζω τη σημερινή εκδήλωση σας, η οποία αποτελεί συνέχεια της εκδήλωσης που πραγματοποιήθηκε στις 3 Φεβρουαρίου στην Κύπρο, για την αδελφοποίηση των δύο σχολείων.

Όπως τόνιζα και τότε, κάθε πρόμοια εκδήλωση, ιδιαίτερα όταν γίνεται μεταξύ ενός Ελληνικού Σχολείου της Κύπρου και ενός Ελλαδικού, αποκτά εντελώς ξεχωριστή σημασία, επειδή δίνει πρωτίστως την ευκαιρία για επιβεβαίωση και ενίσχυση των ακατάλυτων δεσμών μεταξύ των Ελλήνων της Κύπρου και της Ελλάδας. Οι ακατάλυτοι αυτοί δεσμοί ανάγονται στην αρχαιότητα, όταν το ανήσυχο και διψασμένο πνεύμα των Αχαιών ταξίδευε μέσα και πέραν από τη Μεσόγειο θάλασσα. Οι πρώτες αξιόλογες επαφές και γνωριμίες των Ελλήνων με την Κύπρο άρχισαν γύρω στο 1400 π.Χ.. Ωστόσο οι πρώτες σημαντικές ελληνικές εγκαταστάσεις πραγματοποιήθηκαν δύο περίπου αιώνες αργότερα, και πιο συγκεκριμένα από τα τέλη του 13ου αι. π.Χ. Είναι η εποχή κατά την οποία η μυκηναϊκή κυριαρχία στον κυρίως ελληνικό χώρο κλονίζεται, ενώ ολόκληρη η ανατολική Μεσόγειος βρίσκεται σε αναταραχή. Η καταστροφή των μεγάλων μυκηναϊκών κέντρων είχε ως αποτέλεσμα σημαντικά τμήματα των κατοίκων τους να αναζητήσουν νέες πατρίδες. Η Κύπρος δέχτηκε τότε ένα μεγάλο μεταναστευτικό κύμα. Αν και σε αρκετές περιπτώσεις οι νεοφερμένοι πρέπει να κατέλαβαν την εξουσία, εντούτοις δεν φαίνεται να ήλθαν σε συγκρούσεις με τον ντόπιο πληθυσμό. Η συνύπαρξη των δύο αυτών πληθυσμιακών ομάδων

και οι συνακόλουθες αμοιβαίες αλληλεπιδράσεις και επιρροές σε ποικίλους τομείς οδήγησαν σε μια βαθμιαία συγχώνευση τους. Και τελικά, μετά από πολλούς αιώνες συμβίωσης και ύστερα από διακυμάνσεις και εναλλαγές, κυριάρχησε το ελληνικό στοιχείο. Οι πρώτες εκείνες ελληνικές εγκαταστάσεις στην Κύπρο σημάδεψαν καιρία την ιστορία της, καθώς βαθμιαία την απέσπασαν από τον κόσμο της Ανατολής και την έστρεψαν προς το Αιγαίο. Η συνέχεια είναι γνωστή. Οι δεσμοί μεταξύ

της Κύπρου και της Ελλάδας σφυρηλατήθηκαν μέσα από το όραμα του βασιλιά της Σαλαμίνας Ευαγόρα και συνέχισαν ακατάπαυστα μέσα από τους αιώνες, παρά τις κατά καιρούς πολύχρονες και μαρτυρικές περιόδους που διένυσε το νησί μας. Η ελληνική γλώσσα, ο χριστιανισμός και ο ελληνικός πολιτισμός υπήρξαν τα εχέγγυα, ώστε το κλυδωνιζόμενο κάραβι της Κύπρου να κρατά πάντοτε σταθερή την πορεία του. Μια πορεία που έχει οδηγήσει την Κύπρο στην ένταξή της στην Ενωμένη Ευρώπη, γεγονός που θα επισυμβεί και τυπικά σε τρεις μόνο ημέρες.

Στην πορεία της προς την Ευρώπη η Κύπρος είχε μόνο και ουσιαστικό συμπαραστάτη της την Ελλάδα. Εκφράζω με αυτήν την ευκαιρία τα ειλικρινή συναισθήματα της ευγνω-

μοσύνης μας. Συγχρόνως εκφράζω και τη βεβαιότητα ότι Κύπρος και Ελλάδα θα συμβάλλουν αποφασιστικά στην Επικράτηση ενός καλύτερου κόσμου, ο οποίος θα στηρίζεται στην κατανόηση, τη συνεργασία, τη συναίνεση, την αλληλεγγύη, την αμοιβαιότητα, το σεβασμό και την αλληλοαποδοχή. Σήμερα, περισσότερο παρά ποτέ, η ανθρωπότητα πρέπει να στηρίζεται σ' αυτές τις αξίες, αν θέλουμε να έχουμε για όλους τους ανθρώπους ανάπτυξη και δικαιοσύνη, που αποτελούν τις δυο βασικότερες προ-

ϋποθέσεις για την επικράτηση στον κόσμο της ελευθερίας και της ειρήνης. Ο Ελληνισμός μόνο μέσα από την επίτευξη τέτοιων στόχων επαναβεβαιώνει το στίγμα

του. Εξάλλου, Κύπριοι και Μυτιληνιοί έχουμε κοινούς δεσμούς, κοινά πάθη και κοινούς αγώνες. Γι' αυτό είμαι σίγουρος ότι μέσα από τις επισκέψεις, τις ανταλλαγές και τις δραστηριότητες που θα αναπτύξουμε, θα θέσουμε και το δικό μας λιθαράκι στην εδραίωση του ευρωπαϊκού οράματος για έναν καλύτερο κόσμο.

Με αυτές τις σκέψεις βρίσκομαι νοερά μαζί σας, ευχόμενος κάθε επιτυχία στο έργο σας. Σας ευχαριστώ για τη φιλοξενία που προσφέρετε στο Διευθυντή, τους καθηγητές και τους μαθητές μας.

Ανδρέας Σκοτεινός

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ του Προέδρου του Συνδέσμου Γονέων του Γυμνασίου Μακεδονίτισσας Λευκωσίας

Η αδελφοποίηση των δυο Γυμνασίων μας, συμπληρώνεται σήμερα, με την τελετή διδυμοποίησης στο δικό σας νησί. Βρισκόμαστε εδώ με ιδιαίτερη αγάπη και απέραντη εκτίμηση γι' αυτό το ιστορικό γεγονός. Απ' εδώ και μπρος η Μυτιλήνη, και ειδικά το Γυμνάσιό της, θα κτυπά στις καρδιές μας για πάντα. Αυτό το γεγονός σφραγίζει, σήμερα, το μεγαλείο μιας υπέρλαμπρης ιστορικής πράξης με τοποθετημένο το θεμέλιο λίθο μιας εξέχουσας σύνδεσης μεταξύ των δύο Γυμνασίων μας. Στόχος και των δυο η χάλκευση, διαχρονικά, του Ελληνικού πνεύματος, όπως θα το ήθελαν οι αρχαίοι μας πρόγονοι, σε μια περίοδο που η Ολυμπιακή δάδα επιστρέφει και φωτίζει την γενέτειρα της, την Ελλάδα μας, με το αρχαίο πνεύμα αθάνατο και Ελληνικό.

Θα ήμουν πολύ ευτυχής, όπως και όλοι μας, αν το γεγονός τούτο λάμβανε χώρα σε μια περίοδο ελεύθερης Κύπρου. Δυστυχώς, παρόλες τις προσπάθειες της Διεθνούς Αμφικτιονίας δεν κατέστη δυνατό να εξευρεθεί μια δίκαιη και βιώσιμη λύση για την πατρίδα μας. Το πρόσφατα προταθέν Σχέδιο Ανάν, κατασκευασμένο εν πολλοίς από τους Αγγλοαμερικανότουρκους, ευνοεί υπέρμετρα την ίδια την Τουρκία η οποία

έκαμε την εισβολή στην Κύπρο το 1974. Την ίδια ώρα αυτό το σχέδιο αδικεί κατάφωρα τους Έλληνες της Κύπρου, δηλαδή το 82% των κατοίκων της Κύπρου, κάτω από την κηδε-

μονία της Τουρκίας. Χωρίς ασφάλεια, με δικαιώματα επέμβασης και στα δυο υπό εκκρόλαφη συνιστώντα κρατίδια και με την παραμονή 120.000 εποίκων Τούρκων από την Τουρκία στο Κυπριακό έδαφος. Γι' αυτούς και άλλους λόγους, που δεν είναι της ώρας, το 76% των Ελλήνων της Κύπρου απέρριψε το πρόσφατο έκτρωμα που λέγεται Σχέδιο Ανάν με την ελπίδα πως θα ανατείλουν καλύτερες μέρες για την πατρίδα μας.

Εμείς προσδοκούμε μια δίκαιη και βιώσιμη λύση που να είναι λειτουργήσιμη και προς όφελος Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων. Τότε μόνο θα νιώσουμε ελεύθεροι και έτοιμοι για πλήρη συνεργασία με τους Τουρκοκύπριους.

Με αυτά τα λίγα λόγια χαιρετίζω τη σημερινή ιστορική εκδήλωση εκ μέρους όλων των συναδέλφων μου στο Σύνδεσμο Γονέων του Γυμνασίου Μακεδονίτισσας Κύπρου.

Χ. Δρουσιώτης

Όπως κάθε περιοχή έχει

τις δικές της νοστιμιές έτσι και η Κύπρος έχει τα δικά της ξεχωριστά εδέσματα. Γι' αυτό παρακάτω θα δούμε κάποιες γνωστές Κυπριακές συνταγές. Επίσης ξέρουμε ότι πάντοτε η επιτυχής ετοιμασία εύγευστων κι υγιεινών φαγητών και γλυκισμάτων για αγαπημένα μας πρόσωπα, είναι πηγή χαράς και ταυτόχρονα μας προσφέρει την ικανοποίηση του δημιουργού. Γι' αυτό σας προσφέρουμε τις παρακάτω συνταγές ως έγκυρους και έμπιστους βοηθούς.

Συνταγές από το νησί της Αφροδίτης

Σ Ε Φ Τ Α Λ Ι Α

ΥΛΙΚΑ

- 600 γρ. κιμάς μόσχου
- 400 γρ. κιμάς χοιρινός
- 200 γρ. ψίχα ψωμιού τριμμένη
- 200 γρ. κρεμμύδι ξερό
- 1 αβγό
- 100 ml. Ελαιόλαδο
- χυμός 1 λεμονιού
- 500 γρ. σκέπη-μπόλια από χοιρινό ή αρνί
- αλάτι κατά προτίμηση
- πιπέρι κατά προτίμηση
- κανέλα τριμμένη κατά προτίμηση
- ρίγανη κατά προτίμηση
- μαϊντανός κατά προτίμηση

ΕΚΤΕΛΕΣΗ

Βάζουμε τη σκέπη στο νερό με λίγο λεμόνι για μία ώρα για να ασπρίσει και να μαλακώσει. Σε μια λεκάνη βάζουμε τους κιμάδες, την ψίχα ψωμιού, το κρεμμύδι και το μαϊντανό ψιλοκομμένα, τα μπαχαρικά, το ελαιόλαδο και το αβγό. Ζυμώνουμε πολύ καλά ώσπου να ενσωματωθούν όλα τα υλικά. Στραγγίζουμε τη σκέπη και την κόβουμε σε μικρά τεμάχια 5 X 5 εκ. περίπου. Τυλίγουμε την ανάλογη γέμιση στο κάθε τεμάχιο της σκέπης και ψήνουμε στο φούρνο ή στη σχάρα. Κατά το τέλος του ψησίματος σβήνουμε ή περιχύνουμε με χυμό λεμονιού και σερβίρουμε με πίτες και μια μι-

κρή σαλάτα με ψιλοκομμένη ντομάτα και μαϊντανό.

Μ Π Ο Υ Ρ Ε Κ Ι Α Μ Ε Χ Α Λ Ο Υ Μ Ι

ΥΛΙΚΑ

για τη ζύμη

- 4 κούπες αλεύρι
- 1/3 κούπας λάδι
- 1 1/3 κούπας νερό
- 1/2 κουταλάκι αλάτι

για τη γέμιση

- 240 γρ. χαλούμι
- 3 κουταλιές ψιλοκομμένος δυόσμος
- 2 αβγά
- πιπέρι

ΕΚΤΕΛΕΣΗ

Ρίχνουμε στο μίξερ το αλεύρι, το λάδι, το αλάτι και το νερό και τα ζυμώνουμε. Αφήνουμε τη ζύμη να σταθεί για 1/2 ώρα. Ανακατεύουμε σε ένα μπωλ τα υλικά της γέμισης. Ανοίγουμε τη ζύμη σε μεγάλο φύλλο ή πολλά μικρά (όχι πολύ ψιλό). Βάζουμε τη γέμιση, τα τυλίγουμε και τα τηγανίζουμε.

*Κατερίνα Αθάνατου
Δήμητρα Βαρελτζή*

Μια ολόκληρη θηρίνα με τα δώρα των αδελφών μας Κυπρίων, στολίζει το σχολείο μας. Πήλινα, υφαντά, θιβλία, τιμητικές πλακέτες και ασημένια ενθύμια, συνόδευσαν ένα πλήθος από κυπριακές λιχουδιές

Π Α Σ Χ Α Λ Ι Ν Ε Σ Φ Λ Α Ο Υ Ν Ε Σ

ΥΛΙΚΑ

Για τη ζύμη:

- 1 κιλό αλεύρι σκληρό
- 1/2 ποτήρι αραβοσιτέλαιο
- 4 αυγά ολόκληρα
- 3/4 ποτηριού ζάχαρη
- λίγο αλάτι
- μαχλέπι και μαστίχα κοπανισμένα
- γάλα χλιαρό
- σουσάμι μπόλικο

Για τη γέμιση

- 3 κιλά κεφαλοτύρι, (όχι αλμυρό)
- δυόσμος μπόλικος
- 1 φακελάκι σταφίδες
- 3 κουταλιές του καφέ μαστίχα
- μαχλέπι
- αυγά όσα σηκώσει για το ζύμωμα (10-12)
- 1 κουταλάκι Μπέικιν-πάουντερ

ΕΚΤΕΛΕΣΗ

Βάζουμε το αλεύρι σε μεγάλη λεκάνη και ρίχνουμε το αραβοσιτέλαιο, τη ζάχαρη, το αλάτι, τα αυγά, το μαχλέπι, τη μαστίχα και με τις άκρες των δαχτύλων τα ανακατεύουμε πολύ καλά και στο τέλος τα ζυμώνουμε με χλιαρό γάλα για να γίνει η ζύμη σφιχτή και να ανοίγει φύλλο. Τη σκεπάζουμε με πετσέτα και ετοιμάζουμε τη γέμιση. Τρίβουμε το τυρί στη μηχανή του τυριού ή στον τρίφτη, προσθέτουμε το δυόσμο, τις σταφίδες, το μαχλέπι, τη μαστίχα κοπανισμένη και το Μπέικιν-πάουντερ. Αφού τα ανακατέψουμε λίγο, σπάμε τα αυγά (όχι όλα, για να δούμε πόσα θα πάρει), κάνοντας το μίγμα μέτριο σε πυκνότητα. Μετά, κόβουμε ένα κομμάτι

ζυμάρι και το πλάθουμε σαν σωλήνα. Το κόβουμε σε κομμάτια και το κάθε κομμάτι το ανοίγουμε σε στρογγυλό φύλλο μετρίου πάχους, σε μέγεθος πιάτου γλυκού.

Τοποθετούμε στο κέντρο μια κουταλιά σούπας γέμιση και κλείνουμε τη γέμιση μέσα, διπλώνοντας το φύλλο από τις 4 πλευρές, πατώντας το σε κάθε γωνιά με τα δάχτυλα, αφήνοντας όμως ανοιχτή (στο κέντρο της) την επάνω επιφάνεια της γέμισης. Έτσι γίνεται ένα τετράγωνο πιτάρι. Τα αραδιάζουμε σε βουτυρω-

μένο ταψάκι. Έχουμε χτυπημένα 2-3 αυγά και με πινέλο αλείφουμε τα φύλλα καλά και ελαφρά τη γέμιση. Μετά πασπαλίζουμε τις φλασούνες με μπόλικο σουσάμι.

Μ Ο Υ Γ Κ Ρ Α

(κυπριακή σαλάτα)

ΥΛΙΚΑ

- 5 κιλά κουνουπίδι
- 200 γραμ. σινάπι αλεσμένο λεπτό
- 1 κιλό ζυμάρι (θα το πάρει

τε 3-4 μέρες προηγουμένως για να ξινίσει και να γίνει προζύμι)

- αλάτι

ΕΚΤΕΛΕΣΗ

Βάζετε σε κατσαρόλα αλατισμένο νερό να βράσει. Έχετε έτοιμο το κουνουπίδι, κομμένο σε μικρά κομμάτια και πλυμένο και αφού κοχλάσει το νερό, ρίχνετε μέσα λίγα λίγα κομμάτια κουνουπίδι να βράσουν 5 λεπτά μόνο.

Βγάζετε το κουνουπίδι, το στραγγίζετε και το αλατίζετε καλά. Διαλύετε το ξινισμένο προζύμι με νερό ζε-

κάθε μέρα κουνάτε τα βάζα για να ανακατεύεται ο χυλός, διαφορετικά ο χυλός θα μείνει στον πάτο και το κουνουπίδι θα χαλάσει.

Σε 4 - 5 μέρες η μούγκρα είναι έτοιμη να τη φάτε σαν σαλάτα, πολύ ορεκτική και πικάντικη.

Διατηρείται μέσα στα βάζα 2-3 μήνες.

ΗΛΕΚΤΡΑ ΜΥΡΙΑΝΘΟΥΣ
Τ.Κ. 191 Λεμεσός Κύπρου
Από το βιβλίο «Πατροπαράδοτες Ελληνικές Συνταγές» Εκδόσεις Φυτράκη

Χ Α Λ Ο Υ Μ Ι Π Ι Κ Α Ν Τ Ι Κ Ο

ΥΛΙΚΑ

- 3 μέτριες ώριμες σφιχτές ντομάτες ξεφλουδισμένες και κομμένες σε 6 ροδέλες η κάθε μία
- 200 γρ. χαλούμι κομμένο σε φετούλες 3,5 x 3,5 cm
- λίγη ρίγανη, αλάτι, πιπέρι, ελαιόλαδο
- 1 φλυτζάνι καφέ ψιλοκομμένο φρέσκο δυόσμο (αν δε βρείτε ξερο)

ΕΚΤΕΛΕΣΗ

Στεγνώστε τις ροδέλες της ντομάτας πάνω σε απορροφητικό χαρτί. Μετά απλώστε τις πάνω σε μια πιπέλα, αλατίστε τις, πιπερώστε τις. Σ'ένα αντικολλητικό τηγάνι ψήστε τις φέτες το χαλούμι μέχρι να ροδίσει. Τοποθετείτε από μια ψημένη φετούλα πάνω σε κάθε ροδέλα ντομάτας. Ρίχνετε λίγο λάδι σε κάθε φέτα και λίγο ψιλοκομμένο δυόσμο. Το έδεσμα είναι έτοιμο και νόστιμο.

ΔΙΑΔ. ΕΤΟΣ 2004 - 2005

ΤΑ ΜΑΘΗΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ

ΔΕΚΑΠΕΝΤΑΜΕΛΕΣ ΜΑΘΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Δουλουμπέκης Δημήτριος
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ: Δήμου Δέσποινα
ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: Μαυρίκος Μανώλης
ΤΑΜΙΑΣ: Μπαλάσκα Μαρία
ΜΕΛΗ: 1ο. Καλλίτσα Αλεξάνδρα 2ο. Λαϊνά Σύλβια
3ο. Τζανέτου Μαρία 4ο. Ιατρός Θεολόγος
5ο. Νιχασάνι Ροβίνα 6ο. Κουτσαντώνη Παναγιώτα
7ο. Χατζηχαράλαμπος Σωτήρης 8ο. Κουδουνάκης
Ευστράτιος 9ο. Πίππας Νίκος 10ο. Κατσακούλης Θεόφιλος
11ο. Φυτάς Βαγγέλης
ΑΝΑΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΑ ΜΕΛΗ: 1ο. Κουνέλλης Παναγιώτης
2ο. Χωριατέλλη Μυρσίνη 3ο. Αμβαζά Ιωάννα
4ο. Κυριάκου Νίκος 5ο. Ψαρρός Δούκας

ΠΕΝΤΑΜΕΛΗ ΜΑΘΗΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ

ΤΑΞΗ Α 1

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Λαϊνά Σύλβια
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ζορμπάς Παναγιώτης
ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: Κουνέλλης Παναγιώτης
ΤΑΜΙΑΣ: Κουσαντώνη Ιουλία
ΜΕΛΟΣ: Γιαννούλου Δήμητρα
ΑΝΑΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΑ ΜΕΛΗ: 1ο. Μαγλογιάννης Γρηγόρης
2ο. Ιατρός Θεολόγος 3ο. Βαγιάννη Δέσποινα

ΤΑΞΗ Β 1

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Κουδουνάκης Ευστράτ.
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ: Γιαννούλος Παναγιώτ.
ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: Λαρεντζάκης Δάντης
ΤΑΜΙΑΣ: Κουλιμπάνης Γιώργος
ΜΕΛΟΣ: Αμβαζά Ιωάννα
ΑΝΑΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΑ ΜΕΛΗ: 1ο. Ζηλέλλη Βασιλική
2ο. Κερεντζής Παναγιώτης 3ο. Καλαϊντζής Βασίλειος

ΤΑΞΗ Β 2

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Πρωτούλη Μαριτίνα
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ: Χωριατέλλη Μυρσίνη
ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: Χατζηαντωνίου Κατερ.
ΤΑΜΙΑΣ: Μαυρίκος Μανώλης
ΜΕΛΟΣ: Πίππας Νίκος
ΑΝΑΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΑ ΜΕΛΗ: 1ο. Χατζηκομνηνού Ειρήνη
2ο. Μαντζώρου Μαρία 3ο. Τρευλάκης Νίκος

ΤΑΞΗ Γ 1

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Δουλουμπέκης Δημήτρ.
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ: Αποστολοπούλου Ηλιάν
ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: Καλάργαλη Έλλη
ΤΑΜΙΑΣ: Κούβα Ελένη
ΜΕΛΟΣ: Κατσακούλης Θεόφιλος
ΑΝΑΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΑ ΜΕΛΗ: 1ο. Βαρελτζή Δήμητρα
2ο. Καλλίτσα Αλεξάνδρα 3ο. Καλαϊντζής Μανώλης

Η 1η τάξη
του
2004 - 2005

ΤΑΞΗ Α 2

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Νιχασάνι Ροβίνα
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ: Χατζηχαράλαμπος Σ.
ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: Παχού Μαρία
ΤΑΜΙΑΣ: Σπαχώλης Κλάιντι
ΜΕΛΟΣ: Κουτσαντώνη Παναγ.
ΑΝΑΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΑ ΜΕΛΗ: 1ο. Μυρογιάννης Στέλιος
2ο. Σπανός Ευστράτιος 3ο. Τραγάρα Αριάδνη

ΤΑΞΗ Γ 2

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Χατζηαργυρίου Ειρήνη
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ: Φυτάς Βαγγέλης
ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: Μαυράκη Βασιλική
ΤΑΜΙΑΣ: Τατάκης Θεόφιλος
ΜΕΛΟΣ: Μπαλάσκα Μαρία
ΑΝΑΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΑ ΜΕΛΗ: 1ο. Λάσκαρη Ζωή
2ο. Ροϊδη Γιούλα 3ο. Προβατάς Σωτήρης

ΜΟΥΣΙΚΗ

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Το παιδί από την Κύπρο, με τη λαϊκή φωνή που έκανε τους πάντες να ανα-

τριχιάζουν, αναδείχθηκε νικητής στο παιχνίδι "Super Idol" και μόλις έβγαλε το πρώτο του cd-single.

Αυτό περιέχει τέσσερα τραγούδια, απ' τα οποία το «Είσαι τ' άλλο μου μισό» είναι ντουέτο με την Τάμτα και το «Απόψε» είναι τραγούδι του Γιάννη Πάριου.

ΑΚΑΤΑΛΛΗΛΗ ΣΚΗΝΗ

Ο Μιχάλης Χατζηγιάννης, που η Κύπρος είναι η καταγωγή του και πολλά τραγούδια του έχουν μπει σε top 10, κυκλοφόρησε το cd «Ακατάλληλη σκηνή». Σ' αυτό περιέχονται δεκατρία τραγούδια που συναρπάζουν κι απ' αυτά ξεχωρίζουν το «Ό,τι κι αν πω», το «Για σένα» και το «Κρυφά». Τους στίχους τέχει γράψει η Ελεάνα Βραχάλη και το γεγονός ότι έχει γράψει ο ίδιος τη μουσική, μας αναδεικνύει ακόμα μια φορά τα ταλέντα του.

ΠΑΡΑΞΕΝΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ

Το νέο άλμπουμ της πιο καλοπληρωμένης τραγουδίστριας της Ελλάδας, Άνας Βίση, η οποία κατάγε-

ται κι αυτή απ' τη Κύπρο, κυκλοφόρησε με τίτλο "Παράξενες Εικόνες". Με δύο υπέρο-

χα cds και συνολικά εικοσιπέντε τραγούδια από τα οποία το «Τρένο», το «Έχω πεθάνει για σένα», το «Είσαι» και το «Φεύγω» έχουν σημειώσει μεγάλη επιτυχία.

Ελένη Κούβα

ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ

Καθηγητής: Προσέξτε τώρα.

Μέσα σ' αυτό το οξύ θα βάλω μία λίρα. Θέλω να μου πείτε αν θα λιώσει ή όχι

Μαθητής: Όχι κύριε.

Καθηγητής: Μπράβο παιδί μου. Πες δυνατά στους συμμαθητές σου πώς το εξηγείς αυτό.

Μαθητής: Γιατί αν υπήρχε κίνδυνος να λειώσει, σιγά μην τη βάζατε.

*

— Δεν είναι πλοίο, είναι υπερωκεάνιο.

— Υπερωκεάνιο; Και πώς γράφεται αυτή η λέξη;

— Δεν είναι λάθος, βέβαια να το πεις και πλοίο...

*

Ένας δάσκαλος βλέπει έξω από το σχολείο πέντε έξι παιδιά να στέκο-

νται γύρω από ένα σκύλο. Ανήσυχος μήπως πειράξουν το ζώο, τα πλησιάζει και τα ρωτάει:

— Τι κάνετε εδώ με το σκύλο;

— Είναι της γειτονιάς, αποκρίνεται ένα παιδί. Και όλοι θέλουμε να τον πάρουμε σπίτι μας. Γι' αυτό κά-
νουμε διαγωνισμό: Όποιος μπορεί να πει το μεγαλύτερο ψέμα θα πάρει το σκύλο!

— Μα τι πράγματα είναι αυτά; Εγώ στην ηλικία σας δεν έπαιζα ποτέ τέτοια παιχνίδια.

— Συγχαρητήρια κύριε, κερδίσατε!

*

Δύο διαβάτες κι οι δυο μεθυσμένοι, ανταμώνουν στο δρόμο μετά τα μεσάνυχτα.

— Ξέρεις τι ώρα είναι;

Ο άλλος βλέπει το ρολόι του...

— Ξέρω! Απαντά, και συνεχίζει το δρόμο του.

ΠΟΙΗΣΗ

Η πατρίδα μου

Γλυκιά μου γαλανόλευκη
όταν σε βλέπω χαίρομαι
γεμίζει η ψυχή μου
παντοτινά θα ήθελα να είσαι
σου δική μου.

Είσαι πατρίδας σύμβολο
γαλάζιο και λευκό
Γλυκιά μου γαλανόλευκη
πολύ σε αγαπώ.

Αναμνήσεις

Ό,τι θυμάμαι από παλιά
τό 'χω γραμμένο στην καρδιά,
τότε που πήγαινα σχολείο
μέσα στο Αργυρόκαστρο.

Θυμάμαι ήλιου ανατολή
την ηλιαχτίδα τη χρυσή
που ήτανε τόσο γλυκιά
σου ζέσταινε την αγκαλιά.

Πώς θα 'θελα

Πώς θά' θελα να' χα φτερά
για να πετάξω εκεί ψηλά
να' χω θεό για συντροφιά
και ήλιο για παρηγοριά.

Πώς θά' θελα να μουν πουλί
να κελαηδούσα εδώ και εκεί
τον κόσμο να ευχαριστώ
γλυκά γλυκά να κελαηδῶ.

Άννα Μπεξιάνη

ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΔΙΔΥΜΟΠΟΙΗΣΗΣ

ΕΛΛΑΔΑ ΚΥΠΡΟΣ

ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ
ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ

ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΜΑΚΕΔΟΝΙΤΙΣΣΑΣ
ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Με τη διδυμοποίηση των δύο γυμνασίων επαναβεβαιώνεται και επισφραγίζεται η ταυτότητα των Εθνικών παραδοσιακών και πολιτιστικών μας στοιχείων και ενδυναμώνεται η θέλησή μας να διευρυνουμε στο μέγιστο δυνατό βαθμό τη μαθητική και αδελφική μας συνεργασία σε κάθε τομέα στα πλαίσια μιας ενωμένης Ευρώπης.

Ύμνος και θρήνος για την Κύπρο

Νησί πικρό, νησί γλυκό, νησί τυραγνισμένο
κάνω τον πόνο σου να πω και προσκυνώ και μένω.

Εσύ της θάλασσας ρυθμός, ολάνθιστο κλωνάρι,
πώς σου μαδήσαν τ' άνθια σου διπλοί, τριπλοί βαρβάροι.

Τι θλιβερά που σεργιανάν τριγύρω σου τα ψάρια
κι αντίχριστοι να παίζουνε την τύχη σου στα ζάρια.

Κουράγιο, μικροκόρη μας, που μας εγίνης μάνα

Ύμνος και θρήνος της ζωής κι ανάστασης καμπάνα.

Γιάννης Ρίτσος

ΓΥΜΝΑΣΙΟ
ΜΑΚΕΔΟΝΙΤΙΣΣΑΣ
ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ
ΓΥΜΝΑΣΙΟ
ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ

ΔΙΔΥΜΟΠΟΙΗΣΗ
3. 02. 2004

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Α. ΚΑΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Β. ΚΟΝΤΑΝΙΔΗΣ

**«Η γης δεν έχει κρικέλια
για να την πάρουν στον ώμο και να
φύγουν, όσο κι αν είναι διψασμένοι,
να γλυκάνουν το πέλαγο
με νερό μισό δράμι...»**

Μακρυγιάννης